

نیکوکاران پارس

از

محمد جواد بهرزی

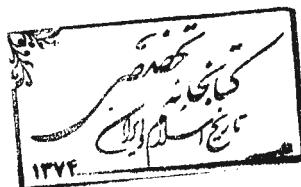
با همکاری

جشنی نیکوکاری استان فارس

چاپخانه کاویان

اسکن شد

نیکوکاران پارس

از :
محمدجواد بهروزی
با همکاری :
جنبش ملی نیکوکاری استان فارس

به انتگیزه‌ی برپایی
دومین همایش جنبش ملی نیکوکاری
۲۱-۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۵ شاهنشاهی
تغت جمشید

در سرگذشت پر فر وشکوه ایران، پارس
جایگاه ویژه‌ای دارد که می‌توان گفت سرگذشت-
نویسان هر کدام به گونه‌ای به بازتاب ویژگیهای
این سرزمین جاواید و مردمش پرداخته‌اند از
اینروی دفتر مرکزی جنبش ملی نیکوکاری برآن
شد تا در برنامه‌ی کارش که بخشی از آن بزرگداشت
نیکوکاران و نیکاندیشان و گرامی داشت آنان
است این بخش از کوشش خودرا از پارس و شیراز
آغاز کند به ویژه‌که امسال دومین همایش جنبش
ملی نیکوکاری نیز در این استان و در تخت جمشید
بارگاه پر قروشکوه شاهنشاهان هخامنشی برگزار
می‌شود بنابراین از نویسنده‌ی ارجمند آقای
محمد جواد بهروزی خواسته شد تا در این پاره به
فrahem آوردن کتابی بپردازند که اینک در دسترس
شماست .

این کاربایاری مدیر عامل سازمان شاهنشاهی
خدمات اجتماعی استان فارس و نماینده‌ی جنبش
ملی نیکوکاری در این استان به فرجم رسید.
امید آنکه دیگر کمیته‌های جنبش ملی
نیکوکاری و به ویژه نمایندگان این جنبش ملی
در سراسر کشور بتوانند به فrahem آوردن چنین
نامه‌هایی بپردازند .

دفتر مرکزی جنبش ملی نیکوکاری

نام نیکو گر بماند ز آدمی
به کزاوماند سرای زرنگار

تاریخ و فلسفه نیکوکاری

بنام

خداوند بخشندۀ مهربان

اقوام آریائی که طایفهٔ ماد شعبه‌ای از این اقوام‌اند در حدود چهار هزار سال قبل از این بایران آمدند و این سرزمین را بنام خود (ایران) نامیدند و تقریباً در آخر همین هزاره هم زرتشت پیامبر ایران باستان ظهور کرد. گویا پیش از زرتشت هم مزداپرستی و یکتا پرستی دین ایرانیان بوده که با آمدن زرتشت دین ایرانیان قدیم کامل شد. هدف زرتشت . رونق فرهنگ و تمدن ، - رواج - راستی - صفاتی ضمیر - تکامل معرفت نفس است سنت زرتشت انسان را به آنچه از خوبی راستین سود می‌بردو

از بدی زیان می بیند آگاه میسازد از انجام کار نیک دریغ ندارد . مخصوصاً فلسفه وجود دو همزاد نیا و بد . تاریکی و روشنائی و شناساندن همین دو خصال با دو گوهر که در منطق اسلامی به نفس مطمئنه و نفس اماره (فرشته و شطان) تعبیر شده کوششی است که پیامبر ایران باستان میکوشیده تا نیروی یزدانی و خوبی و نیکی را در درون انسان تقویت کند و دستور بزرگ (پندار نیک – گفتار نیک – کردار نیک) نمونه‌ای از این کوشش آسمانی است باین نیایش زرتشتیان توجه فرمائید .

«پروردگارا . تو را به یکتائی – دانائی و توانائی میستاییم و تورا آفریننده گیتی و مینو (مینو – جهان پس از مرگ) و سرچشمہ پاک منشی و راستی دانسته میستائیم . بیا بیاری ما ای اهورامزدادتا همیشه برآهراست رهنمون شویم ..»

«... پروردگارا : ما را نیروئی ده که گرد بد اندیشی و بدگفتاری و بدکرداری نگردیم و نیکیهای مردم را با نیکی پاسخ‌دهیم و بما توانائی ده تا از خویشان و همسایگان و مردمان مستمند دستگیری کنیم و در آبادانی این سرزمین اهورائی کوشان بوده از کرفه (ثواب) آبادانی و درختکاری بهره یابیم . آسودگی در زندگی ، فراخی در روزی . فرزندانی سودمند و پارسا و نگهبان ایران ، پاکی و استواری در دین ، گفتاری رسا و آنگاه دانشی که بسوی زندگی راستین و بهین (بهترین) رهبرمان باشد . بما ارزانی فرما ...» (از کتاب چکیده‌ای از سخنان زرتشت) در جهان ما نیکی و بدی – زشتی و زیبائی . تاریکی

و روشنائی در هم آمیخته است . دستور آسمانی اینست که
نباید از بدی و زشتی ها در هراس باشیم و بخارتر آن از
جهان و خوبیها یش چشم بپوشیم . بلکه تا میتوانیم با بدی
و فساد مبارزه کنیم .

ای که دستت میرسد کاری بکن

پیش از آن کز تو نیاید هیچکار

راه کمک و دوستی و نیکی و خیراندیشی راهی است که
مارا بکعبه سعادت و خوبیختی میرساند . خداوند از کسی
خشنود میشود که راه نیکی و نیکوکاری را برگزیند و از
بدی و بدکاری پگریزد و برای پیشرفت و بهبود جامعه به
نبرد با بدیها و بد کاریها پردازد .

کوروش کبیر در سال ۵۵۹ قبل از میلاد مسیح (نخستین
سال شاهنشاهی) که بجای پدر در فارس نشست شالوده
نظام شاهنشاهی ایران را پی ریزی کرد که تا امروز باقی
است و تا جاودان نیز باقی خواهد ماند زیرا با وجود
امپراطوریهای بزرگی که درگذشته با ایران کوس رقابت
و برابری میزدند مانند امپراطوری روم یونان - مصر -
بابل . کلده و آشور و فینیقیه و غیره و همه و همه از بین
رفته اند و از رژیم و سلطنت آنها امروز اثری باقی نیست
و بجای آنها کشورهایی با رژیم دیگر و زبان و دین و
فرهنگ دیگر بجای مانده ، تنها کشور شاهنشاهی ایران
است که با همه فراز و نشیبها و روزهای تلغی و شیرین
آن متجاوز از دو هزار و پانصد سال با همان رژیم
شاهنشاهی و همان خصوصیات ارزنده ملی هنوز پا بر
جاست و روز بروز هم درخشان تر میشود .

بقای استقلال و رژیم شاهنشاهی ایران بستگی به دو رمز اساسی دارد . یکی توجه به مبدأ و ایمان به خداست که در همه حال فرهایزدی و نظر پروردگار این کشور باستانی را نجات داده و دیگر اصل عدالت خواهی و دادگری است که رشته اتحاد شاه و ملت را بهم مستحکم کرده است و در موقع سخت با پایداری و جان بازی مملکت را بکمک هم از سقوط نجات بخشیده اند .

اصول عدالت خواهی و دادگری و خصال پسندیده آزادمنشی و مردم نوازی و نیکی و نیکوکاری توجه و کوشش فوق العاده به عمران و آبادی و نگهداری رسوم و آداب ملی و اعتقادات مذهبی از مظاهر رژیم شاهنشاهی ایران است .

زرتشت میفرماید «خیر پیوسته با شر مبارزه دارد . نیکی‌ها لشکر (اهورا مزدا) و بدیها سپاه (اهریمن) اند و همیشه نیکی بر بدی پیروز خواهد شد» همچنانکه در تاریخ مادها دیده شده از جمله پیروزی کاوه آهنگر بر ضحاک ستمگر .

تاریخ نشان میدهد که شاهنشاهی ایران همواره توأم با دادگری و دادخواهی بوده سه اصل مهم پندرانیک گفتار نیک و کردارنیک که شعار آسمانی و انسانی ایران باستان است درجه اهمیت نیکوکاری را در ایران میرساند یعنی نیکو فکر کن ، نیکو صحبت بدار و نیکوکار باش .

این فرمان یزدان است . فرق نمیکند در دین زرتشت امر میکند که ای انسان پندر و گفتار و کردار خود رانیک کن و از اهریمن دوری نما و در اسلام هم میفرماید ان الله

یا مُر بالعدل والاحسان ای انسان؛ این همه دستور های صریح و روشن که برای نیکی و نیکوکاری آمده است. اصل و اساس همه ادیان نیکوکاری است. کوشش وقتی به بابل وارد شد این بیانیه را انتشار داد.

«وقتیکه به بابل رسیدم. مردوك خدای بزرگ مردم نجیب بابل را مطیع من کرد و سربازان من با صلح از بابل عبور کردند و اجازه ندادم که از کسی رفتار غیر دوستانه سر بزند. اهالی بابل را از قید زحمت نجات بخشیدم خانه های آنها را که خراب کرده بودند از نو ساختم و عمران بخشیدم. خدای بزرگ از رفتار من خوشنود شد و مرا یاری و یاوری کرد.»

این فرمان شاهنشاه مقتدر و پیروزمند ایران است که باملل مغلوب چطور رفتار کرد. نیکوکاری و محبت در نهاد شاهنشاهان ایران وجود داشته و دارد.

تاریخ کشورهای مختلف پر از کشورگشائی و قتل و کشتار و جنگ و ستیز و انقلاب و بردهگی است که بمقتضای زمان و مکان و برای تصرف کشورهای همسایه یا دست اندازی به ممالک عقب افتاده. با اشاعه مرام خود بین دولتها تفرقه انداخته و از آب گل آلود میخواهند ماہی بگیرند اما با یک نظر به تاریخ کهن‌سال ایران می‌بینیم که کشورداری همراه کشورگشائی پیش رفته و تا امروز که متیعاوzaز از ۲۵۰۰ سال از شاهنشاهی ایران می‌گذرد. علاوه بر فتوحاتی که پادشاهان ایران کرده‌اند سرتاسر تاریخ ایران پر است از کشورداری و دادگری و نیکوکاری و احسان به کشورهای مغلوب. اگر هم

پادشاهانی بودند که به قتل و کشتار و اعمال وحشیانه میپرداختند مسلماً ایرانی نبودند و بیگانگانی بودند که چند صباحی به باطل حکومت ایران را بدست داشتند.

به عقب بر میگردیم :

اولین پادشاه ایران (دیوکس) (ایاکو) نام داشت .
که از طرف مردم انتخاب شد . او وظیفه‌دار اجرای عدالت و بسط داد و دادگری و قضاوت میان مردم بود .
پادشاهی در ایران با عدل و داد شروع شد و شاهنشاهان ایران همه جا خود را نماینده خدا و مجری احکام دین و نماینده عدل و داد میدانستند کشورداری در ایران بر چند اصل مهم استوار است .

۱- رعایت دین و مذهب :

همه شاهنشاهان ایران خود را مظہر خدا دانسته و در تبلیغ دین و مذهب پیشقدم بوده‌اند و خود را ظل الله و نماینده پروردگار میدانستند . از خصوصیات شاهنشاهان ایران که الگو و سرمشق سایر مردم بودند توجه به مبدأ و پروردگار و ایمان و عقیده راسخ به یزدان بود . چنانکه در اکثر کتبیه‌ها و سنگ نبشته‌ها . کلام آنها با نام خدا آغاز شده و پیش‌فتنه‌ای خود را مرهون توجه اهورا مزدا میدانستند خشایارشا گوید :

« آنچه من بنا کرم و آنچه را پدرم بنادرم همه آنها را به خواست اهورا مزدا کردیم . »
اردشیر ضمن وصایای خود به شاپور تأکید میکند که :

چنان دین و شاهی بیکدیگر ند
توگوئی که در زیر یک چادرند
نه بی تخت شاهی بود دین به پای
نه بی دین بود شهریاری به جای
همین علاقه پادشاهان ایران به دین و مذهب بوده
که در تمام ادوار تاریخ پادشاه مروج دین هم بوده و مردم
نیز از آنجا که تابع شهریاران خود بودند به اصول دین
پای بند بودند .

۲- وجود فره ایزدی در وجود شاهنشاهان :

نه تنها پادشاهان ایران به دین و مذهب پای بند بودند بلکه از طرف خداوند نیز سلطنت آنها تضمین شده و نیروی یزدانی بنام (فره ایزدی) همواره نگاهبان آنها بوده است . در تاریخ طولانی ایران موقع حساسی بوده که استقلال و بقای ایران به موئی بسته بود و بیم آن میرفت که این کشور از هم متلاشی شود که ناگاه دست غیب می‌آید و بر سینه نامحرم میزد و سرداری رشید و فرزندی برومند از ایران به فرمان یزدان ، ایران را از سقوط نجات میداد .

۳- آبادانی و آبادگری :

تقریباً میتوان گفت که کلیه پادشاهان ایران به آبادانی و عمارت دلبسته بودند و امروز در گوش و کنار

این کشور کهنسال آثار شاهنشاهان عظیم ایران باقی است.
در هر شهر و دیار آثاری از این بناهای پادشاهان - قصور -
آتشکدها - مساجد حسینه‌ها و مدارس و امامزادگان دیده
می‌شود.

از نقش و نگار در و دیوار شکسته

آثار پدید است صنایع عجم را
باید توجه داشت که آبادانی و عمارت از اهم کارهای
نیک و باعث خوشنودی آهورامزدا است و بر عکس ویرانی
و خرابی از مظاهر اهریمن است و پادشاهان و عامه مردم
که همیشه برای رضایت خاطر اهورامزدا ساعی بوده‌اند
به ساختن این بناهای و عمارت و ترمیم خرابی‌ها کوشیدند.
و بعد از ظهور اسلام نیز برای خاطر رضای خدا و انجام
کار خیر بساختن کاروانسرا و مساجد و آبانبارها و
بقاع متبرکه و بیمارستانها می‌پرداختند که امروز سرتاسر
ایران از این ساختمانها زیاد است.

۴- اصل دادگری و نیکوکاری :

اکثر شاهنشاهان ایران . دادگر و نیکوکار بوده‌اند
و بر زیردستان و مردم کشور نیکی می‌کردند و بهمین دلیل
هم همیشه پیوندی آسمانی بین شاه و ملت از زمانهای
دور تا با مرگ در ایران وجود داشته است . زیرا پادشاهان
یکی از وظائف عمدۀ خود را اجرای عدالت و تعمیم نیکی
و نیکوکاری میدانستند . داریوش در کتیبه بیستون می‌گوید:
«از این جمیعت اهورامزدا مرا یاری کرد و ایزدان دیگر .

که چه من و چه دودمانم نه شریر بودیم و نه دروغگو و نه
بی انصاف . من موافق حق و عدالت سلطنت کردم
با ین دستور که در بخش پانزدهم (دینکرد) آمده توجه
فرمائید .

بدام انداختن یا گرفتن حیوانات وحشی باید آنچنان
انجام گیرد که باندام آنان آسیبی نرسد . ستم به جانوران
سودمند . زدن آنان . کندن پر پرندگان کشن آنان بدون
جهت و همچنین گرفتن ماهیان بطوریکه بی فایده گردد
از گناهان بشمار میرود . به بینید در کشوری که اذیت
کردن حیوانات گناه بشمار میرود در باره آدمیان چه دستوراتی
وجود دارد . این مسلم است که اذیت بانسان صدقندان
از جانوران گناه دارد و نیکی و نیکوکاری ثواب و اجری
عظیم دارد در (دین یشت) قسمت کهنه اوستا آمده
«زرتشت علم را به واسطه پندار نیک و گفتار نیک و
کردار نیک خویش بستود و از او ثبات قدمها و شنوائی
گوشها و قوت بازو و صحت بدن و قوه بینائی درخواست
نمود .

پیغمبر ایران باستان همه جا پندار نیک و گفتار نیک
و کردانیک را ستوده و پیروان خود را به نیک اندیشی
و نیکوکاری امر داده است .
نیکی و نیکوکاری موجب رضای خدا و رستگاری و
سعادت دو جهان است .

استاد سخن فردوسی بر مبنای (خداینامه) از عدالت
ایرانیان در زمان کیخسرو میفرماید :

نشست از بر تخت شاهنشهی
بسر بر نهاد آن کلاه مهی
بگسترد گرد جهان داد را
بکند از زمین بیخ بیداد را
هم آنجا که ویران بدآباد کرد
دل غمگنان از غم آزاد کرد
هرآن بوم وبر کان نه آباد بود
تبه بودو ویران ز بیداد بود
درم داد و آباد کردش به گنج
ز داد و ز بخشش نیامد به رنج
همین کیخسرو به گودرز چنین اندرز میدهد:
نگر تا نیاری به بیداد دست
نگر دانی ایران آباد پست
به رکار با هرکسی داد کن
ز یزدان نیکی دهش یاد کن
نگه کن رباتی که ویران بود
پلی کان به نزدیک ایران بود
دگر کودکانی که بی مادراند
زنانی که بی شوی و بی چادرند
دگر آن کش آمد به پیری نیاز
ز هرکس همی دارد او رنج، باز
بر ایشان در گنج بسته مدار
به بخش و بترس از بد روزگار
تا آنجا که فردوسی میگوید:
ز دادش جهان یکسر آباد بود

دل زیر دستان بدو شاد بود
به جائی که بودی زمینی خراب
و گر تنگ بودی به رود اندر آب
خراج اندر آن بسوم برداشتی
زمین کسان خوار نگذاشتی
بدادی ز گنج آلت و چار پای
نماندی که پایش نرفتی ز جای
این چنین بودند شاهنشاهان ایران که بهداد و دادگری شهره
آفاق شدند.

* * *

تا اینجا مختصری از نیکی و نیکوکاری گذشت، اکنون بهمراه
شما تاریخ درخشنان شاهنشاهی ایران را ورق میزنیم.

۱- هغامنشیان

در شریعت زرتشت آمده که قدرت را نباید آلت و
حربه‌ای برای انهدام و نیست و نابودی بکار برد. بلکه
باید این موهبت الهی را برای نیکی و آسایش مردم بکار
انداخت. و بهمین دلیل کورش از قدرت خود برای بسط
عدالت و آسایش مردم استفاده کرد. نیکی و احسان و
گذشت او در بابل و سایر کشورهای مغلوب باعث حیرت
دنیای آن روز گردید چنانکه افلاطون مینویسد.
«کورش علاوه بر شاهنشاهی مقتدر و باقدرت،
سرداری بزرگ و دوستی عالیقدر برای کشور خود بود

وی بهمه مردم حقوق آزاد و برابری بخشید. مردم کشور پهناور او و جانشینان او در زیر پرتو این آزادی و هم‌آهنگی و خردمندی از رفاه بیشتری برخوردار بودند. «

گز نفوون کتاب (تربیت کورش) میگوید:

«کورش نابغه‌ای کامل بود وی دوست عالم انسانیت و طالب حکمت و دوستی و راستی بود... او میخواست در نیکوکاری سرآمد همه مردم باشد.»

کورش تا هنگام مرگ هم ازیاد خدا غافل نبود و در وصیت به دوفرزند خود میگوید.

«از خدایانی که (منظور از خدایان مظاهر خدایی یکتا است) جاویدانند و همه چیز را می‌بینند و به هر کار قادرند بترسید.»

در کتبیه خشايار شاهآمده:

«...وقتی که من شاه شدم بسیار ساختمانهای عالی بناکردم. آنچه را که بوسیله پدرم کرده شده بود من پائیدم و کار دیگری اضافه نمودم. آنچه من بنا کردم و آنچه را که پدرم بنادرم همه آنرا بخواست اهورامزدا کردیم.» نیکی میکردند، احسان می‌نمودند، ساختمانها برپا میداشتند و ایمان به خدا داشتند و همه کارها را بخواست خدا میدانستند. این عقیده و ایمان پدران ما بود به دین و اوامر پیشوایان دین خود.

نیکی و نیکوکاری در باره مردم از اخلاق پسندیده شاهان دوره هخامنشی بوده خواه از جهت مالی (جود و بخشش) و خواه از جهت معنوی - بصورت (احسان و تشویق) در علم اخلاق آمده که در هرجامعه اشخاصی

هستند که به یاری دیگران نیازمند میگردند. انسان مکلف است که در این موقع بكمک ایشان بشتا بد و از آن ها دستگیری کند. شاهنشاهان ایران همیشه در کارنیک و نیکوکاری پیشقدم بودند.

داریوش دریکی از کتبیه های خود گوید:
«گوید داریوش شاه. برای این اورمzed به من یاری کرد و خدایان دیگر هستند. که نه دشمنکام – نه دروغگو هستم و نه زورکن (ظالم) نه خودم و نه خاندانم، از پی راستی رفتهیم».

۲- ساسانیان

عدالت ودادگستری نیکی و نیکوکاری. از صفات عالیه وبارز شاهنشاهان ساسانی بوده و شک نیست که هرگاه پادشاه عادل و نیکوکار باشد. عامه مردم نیز به نیکوکاری روی می آورند و در سطح کشور هم نیکی و نیکوکاری رونق میگیرد. نمونه بارز آن خسرو اتوشیروان عادل است. همان پادشاهی که رسول اکرم در باره وی فرمود. (ولدت فی زمن ملک العادل).

وقتی از پیغمبر اکرم کسی سؤال کرد که چرا سلطنت در خاندان ساسانی دیر پائید؟ فرمود: (لرأفتهم بالعباد و عمارتهم في البلاد) (یعنی بخاطر شفقت بمردم و عمارت کردن در شهرها) و در حقیقت خداوند چون به قومی نظر لطف و مرحمت داشته باشد پادشاهی دادگر بر

آن قوم ارزانی میفرماید. و پادشاهان ساسانی اکثر آنچنین بودند.

اردشیر چون تاج پادشاهی برسر نهاد چنین گفت:
«اهورامزدا را سپاس میگویم. که نعمت خویش را خاص ماکرده و موهبت و برکت خود را بما داد.
... بدانید که در راه دادگستری و گسترش فضیلت و استقرار آثار نیک و آبادانی شهرها و مهربانی بمقدم و آبادی کشور و مرمت آن بنها که ویران شده همی کوشم».

کشوری که پادشاهش چنین اندیشد همیشه آباد و سر بلند خواهد بود.

و باز از اردشیر نقل میکند که گفته:
«کشورداری جز بیاری سپاهیان ممکن نیست و حفظ نظام سپاهیان بدست مردان بزرگ است و مردان بزرگ را باید با ثروت و مال در اختیار گرفت و مال به آبادانی بدست می آید و آبادانی با اجرای عدالت و نیکوکاری امکان پذیر است».

می بینیم که اصل و اساس کشورداری باز نیکوکاری است بهرام گور پادشاه ساسانی در وصیت نامه خود می گوید:

چنان باش که مردم از تو درآسایش باشند. چنان مباش که تو از مردم درآسایش باشی. چه کلام بزرگ و پر معنائی است.

خدا را برآن بنده بخشایش است
که خلق ازو جو دش درآسایش است

خسرو پسر قباد شاهنشاه ساسانی همیشه بمردم
میگفت:

«از نیکان باش تا ملکوتی باشی» (از کتاب اندرز خسرو قبادان) و چه نیکو گفته است زیرا نیکوکاری و احسان. انسان را بعالمنی ملکوتی میبرد و زنگار از دل میزداید . و نوری بر عارض نیکوکار میدرخشد که راهنمای اوست بسوی بهشت جاویدان.
از خسرو انوشیروان پرسیدند که بدترین مصائب چیست گفت:

«اینکه به کار نیک قادر باشی و نکنی تا وقت آن فوت شود».

فردوسی گوید:
دل شاه کسری پر از داد بود
به دانش دل و مفرش آگاه بود
پادشاهی عادل و نیکوکار و مهر بان که تا امروزآوازه
عدالتیش باقی است:

فردوسی از قول انوشیروان میگوید:
نباید که جز داد و مهر آوریم
و گر چین به کاری به چهر آوریم
به پاداش نیکی بیایی بهشت
بزرگ آنکه جز تغم نیکی نکشت
به نیکی گرای و به نیکی بکوش
بهر نیک و بد پند دانا نیوش
چو نیکی نمایند. پاداش کن
همان تا شود رنج نیکی که بن

بر ارزانیان گنج بسته مدار
به بخشای بر مرد پرهیزکار
انوشیروان در کتاب (رفتارنامه) (ترجمه آقای محمد-
علی امام شوستری) چنین میگوید:
«چنان دانسته ام که سپاسگزاری گونه ای با گفتار
است و گونه ای با کردار و چون در کارها نگریستم که
کدام نزد خداوند پسندیده تر است دیدم چیزی که با آن
آسمانها و زمین برپاست و کوهها بر جا و جویها روان و
آفریدگان آفریده، آن راستی وداد (نیکوکاری) است.
دیدم که میوه راستی وداد. آبادی سرزمینه است که مایه
زندگی مردم و ستوران و پرندگان و همه جانداران روی
زمین باشد.»

بهرام گور پادشاه رئوف و نیکوکار ساسانی از درد
بینوائی مردم به تنگ آمده و میخواهد به همه مردم مستمند
کمک کند. آنها را از پریشانی نجات دهد. دستور میدهد
کاوش کنند. چنین مردمی را بیابند تا از زر و سیم خود
آنها را دلغوش سازد. به بینید فردوسی خداوند سخن
از قول بهرام گور چه میگوید :

هر آنکس که درویش باشد بشمر
که از روز شادی نیابند بهر
فرستید نزدیک ما نامشان
بر آریم از آن آرزو کامشان
دگر هر که باشند مرد نژاد
همی گیرد از رفتن چیز یاد
هم از گنج ما بسی نیازی دهید

خردمند را سرفرازی دهید
کسی را که وام است و دستش تهی است
به هرجای بی ارج و بی فرهی است
هم از گنج ماشان بتوزید وام
به دیوانها بر نویسید نام
همان بندگان را مدارید خوار
که هستند هم بنده کردگار
به پاکان گرائید و نیکی کنید
دل و پشت خواهندگان مشکنید
چه دستور بزرگ و ارزشمندی است.

* * *

با ظهرور اسلام و گسترش مکتب یکتاپرستی در ایران
نیکی و نیکوکاری که جزء عادات و عقاید مذهبی مردم بود
بصورت عالی‌تر و برپایه مستحکم‌تری متجلی گردید پایه
معتقدات ایرانیان که تا این زمان بر مبنای تعالیم زرتشت
بود با دستورات اسلام که مکمل تعالیم زرتشت بود مستحکم‌تر
گردید و ایرانیان که خود دارای صفات عالی انسانی از
قبیل راست‌گوئی، نیکوکاری، احسان و اطاعت از
دستورات الهی بودند چون دین اسلام را بهتر و برتر از
دین خود می‌دیدند و آنچه را بدان اعتقاد داشتند. مشابه
آن و حتی کامل‌تر از آن را در تعالیم اسلامی یافتنند. همه
بدین اسلام گرویدند، جز عده معدودی که به دین
اجدادی خود باقی ماندند.
اکثریت اهالی ایران زیر پرچم اسلام درآمدند و با

اعتقادات مذهبی خود که بر سه اصل (پندار نیک – گفتار نیک – کردار نیک) استوار بود دستورات آسمانی: ان الله يامر بالعدل والاحسان (خداوند امر میکند شما را به عدالت و نیکوکاری – آیه ۹ سوره النحل) و یا (من جاء بالحسنه و قله عشر امثالها و من جاء بالسيئه فلا يخرى الامثلها (کسی که کار نیکی انجام دهد در پیشگاه خداوند ده برابر آن پاداش خواهد گرفت و کسیکه کار ناروائی کند مجازاتش بمقدار جرمش خواهد بود آیه ۱۶۱ سوره انعام) و یا دستور.

(ان احسنتم احسنتم لانفسکم و ان اساتم فلها) (اگر نیکی کنید بخودتان کرده‌اید و اگر بدی کردید آنهم بخود روا داشته‌اید. آیه ۷ سوره اسراء) را بجان و دل پذیرفتند. و دانستند که اگر در اجتماع عدالت و نیکوکاری نباشد آن مملکت از بین خواهد رفت.

دوستی و رفاقت محبت و مودت – وفا و خیرخواهی، غیادت از بیمار – تفقد و دلجوئی از افسرده‌گان، یتیم نوازی و بالاخره نیکی و نیکوکاری از صفات عالیه انسانی و وجه تمایز بین انسان و حیوان است. و انجام این صفات عالیه به زندگی صفا و روحانیت می‌بخشد و زندگی را شیرین می‌سازد نه چون ظلم و شقاوت و بیدادگری که ریشه انسانیت و فضیلت را می‌خشکاند.

باین حدیث نبوی توجه فرمایند:

(توخذ من اغنيائكم و تردعلى فقرائكم) (از توانگران بگیرید و بین بینوایان تقسیم کنید) این دستور فلسفه زکوه را در اسلام نمایان می‌سازد این کار بهترین راه کمک

و یاری به بینوایان است امروزه هم طرفداران بیشماری دارد زیراهم از تراکم و تورم ثروت می‌کاهد و هم بینوایان را به نوائی می‌رساند و عدالت اجتماعی برقرار میگردد. نمونه‌هایی از این عمل نیک را در ایران زیاد دیده‌ایم. از جمله عیاران سیستان. که با این روش اولین سلسله ایرانی بر ضد اعراب بر هبری یعقوب بنیان نهادند. در تعالیم اسلامی بیشتر دستوراتی که داده شده جنبه عاطفی دارد و بزندگی انسان لطف و صفا و روحانیت میدهد وقتی میشنویم که خداوند میفرماید (احسن کما احسن الله اليك) (نیکی کن چنانکه خدای باتو نیکی کرد آیه ۷ سوره قصص).

این شعر سعدی بیاد ما می‌آید که:

خواهی که خدای بر تو بخشد
با خلق خدای کن نکوئی
و عالمی از آرامش و صفا بر ما گشوده میشود که با
دنیای مادی خیلی فاصله دارد و از عالم بالا بگوش ما
میرسد که:

(تری المؤمنین فی تراحمهم و تواهم و تعاطفهم
كمثـالـجـسـهـ اـذـاشـتـکـیـ عـضـوـاـ تـدـاعـیـ لـهـ سـایـرـ جـسـدـهـ بالـسـهـرـ
ولـحـمـیـ) (مؤمنان در مهربانی و دوستی نسبت بیکدیگر
مانند اعضای یک پیکراندکه وقتی عضوی بدردا آید اعضاء
دیگر آرام نگیرند. حدیث نبوی) ناگهان صدای سعدی از
ماوراء ابدیت بگوش میرسد که برسدر سازمان ملل
نوشته شده و میگوید:

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش زیک گوهرند
چو عضوی بدرد آورد روزگار
دگر عضو هارا نمایند قرار
توکز محنت دیگران بیغمی
نشاید که نامت نهند آدمی

این شعر آسمانی را بر تارک ساختمان سازمان ملل
متعدد، همان جائی که دنیا چشم بر آن دوخته است به زبان
فارسی نوشته شده و درجه شهرت ایرانیان را به نیکی و
نیکوکاری میرساند.

این بود دستورات دین مبین اسلام که دنیای صدر
اسلام در مقابل آن سر تعظیم فرود آورده.

اما متاسفانه با پیدایش خلفای اموی و بنی عباس که
با جاهطلبی و سیاست و جمع مال و حیله و تزویر از
دستورات مقدس اسلام فاصله گرفتند و به ظلم و کشتار
پرداختند چنانکه خاندان برامکه را که از مردم نیکوکار
و دادگر ایران بودند قتل عام کردند و در حقیقت ستمکاری
را بر نیکوکاری ترجیح دادند بهمین دلیل ایرانیان
وطن پرست و با ایمان که اعمال و رفتار خلفارا مغایر با
روح تعالیم اسلامی و عقیده پاک خود میدانستند از گوشه
وکنار بمخالفت برخواستند و قیامهای ایرانیان چه
سیاسی و چه مذهبی آغاز شد و سرزمین ایرانیان پناهگاه
و مرکز مخالفان دستگاه خلافت گردید.

بعلو میرویم !

بیهقی در مقدمه تاریخ خود در باره نیکوکاری

پادشاهان چنین میگوید :

«..... بدانکه فرق میان پادشاهان مؤید موفق و میان خارجی متقلب آنست که پادشاهان را چون دادگر و نیکوکردار و نیکو سیرت و نیکو آثار باشند طاعت باید داشت و گماشته به حق باید دانست و متقلبانرا که ستمکار و بدکردار باشند خارجی باید گفت و با ایشان جهاد کرد. »

روحیه مردم ایران با ظهور سلسله صفویه در اثر حملات مغول و ترکها خراب بود و از نیکی و نیکوکاری در این دوران در کمتر آثاری دیده میشود . معهذا خواجه نظام الملک وزیر دانشمند ایرانی با تاسیس مدارس نظامیه در سرتاسر ایران دانش دوستی و نیکوکاری خود را بظهور رسانید و همچنین عده‌ای از نیکوکاران ایرانی نیز دارائی خود را صرف ساختن مسجد و مدارس و تکایا و کتابخانه‌ها نمودند (در سال ۳۸۳ هجری قمری ابو نصر شاپور بن اردشیر وزیر دیالمه در بغداد دارالعلمی ساخت که تنها کتابخانه آن ده هزار جلد کتاب داشت) که نمونه‌ای از خیراندیشی و علاقه به نیکوکاری در این دوران است . ایران از زمان صفویه وضع خاص و روشنی پیدا کرد . علاوه بر آنکه از لحاظ سیاسی . ایران بصورت یک کشور مستقل و مشخص درآمد و حدت آن حفظ گردید از لحاظ اجتماعی با رسمیت دادن به مذهب شیعه اثنی عشری نقطه درخشانی در عالم اسلام گردید . در این دوره پادشاه علاوه بر آنکه پادشاه بود مجری دستورات شرع نیز بود یعنی دولت و دین باهم جمع آمد و لذا پادشاهان صفوی بنا

بدستور شرع هم خود نیکوکار و نیک کردار بودند هم مردم را به نیکی و خیراندیشی و شرکت در کارهای عام المنفعه تشویق میکردند . بطوریکه امروز از دوران صفویه آثار زیادی داریم مانند: مدارس - کاروانسراها - مساجد - بقاء متبرکه - راهها و سایر ساختمانهای عام المنفعه دیگر .

زمان نادرشاه بیشتر بجنگ و کشورگشائی می- گذشت و با تغییر اخلاق و قتل نادر هم همه چیز تمام شد . دوره زندیه که با پادشاهی کریمخان شروع میشود . دوره بازگشت مردم به نیکوکاری و عمران و آبادی است . مخصوصاً در شیراز که پایتخت این پادشاه نیکوکار بود آثار زیادی از این پادشاه باقی است که در بخش دوم این کتاب خواهد آمد .

دوره قاجاریه از همه لحاظ دوران انحطاط بود کار خیری که چشمگیر باشد انجام نگرفت و بنای تازهای ساخته نشد . بلکه آثار نیک پادشاهان صفویه نیز کم و بیش از بین رفت چون عدالت نبود . تأمین هم نبود و دولتمندان هم ثروت خود را پنهان میکردند و چرخ اقتصاد مملکت بکندی کار میکرد . مردم در تنگdestی و فقر بسر می بردند . نفوذ بیگانگان هم دردی بود سر بار دردهای دیگر . خزانه مملکت تهی و فساد در همه جا دیده میشد . شاه برای رفتن بخارج و گرداندن چرخ مملکت یا قرض میکرد یا ثروتهای ملی را بگروگان میداد . وقتی روح عدالت و نیکی و نیکوکاری از مملکتی رخت بر بست فساد و تباہی جای آن را میگیرد تا :

«دستی از غیب بیرون آمد و بر سینه نام حرم زد»
باطل‌گوی سلسله درخشنان پهلوی و تحولاتی که در
شئون زندگی ملت ایران بوجود آمد و زمینه‌ای مناسب
برای بکار افتادن ثروت‌های ملی فراهم گردید و مردم که
زیر نفوذ بیگانگان و ناامنی و فقر دست و پا می‌زدند چون
به همت سردار رشید ایران رضا شاه کبیر از نعمت سلامت
و سعادت و امنیت برخوردار شدند بشکرانه فراهم آمدند
وسائل رفاه خود به نیکی و نیکوکاری و صرف مال در راه
آسایش مردم و ایجاد ابنيه و عمارت‌های عام المنفعه پرداختند.
از طرفی هم با توسعه صنعت چاپ و بسط علم و دانش
مردم نیز به خرید کتاب و تشکیل کتابخانه‌های عمومی و
ساختن مدارس و سعی در رفاه حال دانش‌آموزان
پرداختند و بموازات اقدامات دولت مردم نیز به کارهای
عام المنفعه پرداختند هر چند کوچک بود زیرا میدانستند که
(افعلو الخير ولا تحرقو ا منه شيئاً فان صغيره كبيره و قليله
كثير) (کار نیک انجام دهید و هیچ کار نیکی را کوچک
نشمارید . زیرا نیکوکاری هر قدر هم کوچک باشد بزرگ
و هر قدر هم کم باشد زیاد است).

(علی‌علیه‌السلام)

مردم ایران که مدت‌ها نشانه‌ای از امنیت و سلامت
نداشته بودند با رسیدن دوران فرخنده پهلوی از وضع
ملکت خود اطمینان یافتند به سرمايه‌گذاری پرداختند و
بعمارت روی نهادند. خرابی‌ها آباد شد. مدارس گشايش
یافت . نهضت‌های بزرگ علمی بوجود آمد. کارخانه‌ها

یکی بعد از دیگری بکار افتاد . جمعیت‌ها و انجمن‌های خیریه تاسیس شد و مردم با دولت هم‌گام شده و در راه خیر قدم گذاردند.

اما اوج نیکوکاری و تشکیل سازمانهای خیریه و شرکتهای تعاونی از زمان سلطنت شاهنشاه آریامهر به منتهای عظمت خود رسید .

شاهنشاه آریامهر ، والاحضرت شاهدخت اشرف پهلوی و دیگر اعضای خاندان جلیل سلطنت هر کدام در کار خیر و نیکی و نیکوکاری گامهای سریع و خداپسندانه‌ای برداشته‌اند و بمصدقاق (الناس علی دین ملوکهم) مردم نیز به پیروی از پدر تاجدارخویش و خاندان شاهنشاهی خود ، به نیکی و کارهای خیر روی می‌آورددند . و نیکی و نیکوکاری در سطح مملکت همه‌جا گستردۀ می‌شود . و بقول سعدی

بقومی که نیکی پسندد خدای

دهد خسروی عادل و نیک رای

و امروز کشور ما از وجود شاهنشاهی خردمند و مقندر و رعیت‌پرور و نیکوکار بپرهمنداست که در همه جای کشور آثار خیر معموله و خاندان سلطنتی نمودار است.

خدمت بخلق راههای گوناگونی دارد . هر کس می‌تواند راهی انتخاب کند . به دردمندی که غمی بر دل دارد کمک کند . به گمراهی که راه را از چاه نمی‌شناشد راهنمائی نماید . گره از کار فربسته‌ای بگشاید . گرسنه‌ای را سیر کند . بر هنرها را بپوشاند ، پریشانی را آرامش بخشد به

شخص نباید نگاه کرد . نفس عمل خیر و انجام آن مهم است.

امام هشتم حضرت رضا علیه السلام فرماید:
« اصطفع الخیر الی من هو اهل و الی من لیس هو من
اہله فان لم تصب من هو اهل فانت اهله » (بهمه مردم
نیکی کن چه شایستگی داشته باشند چه نداشته باشند .
اگر آنها شایستگی ندارند تو شایستگی نیکوکاری را
داشته باش .)

اگر خواهی که دستت را بگیرد دست بیدستان
ز پا افتادگان را تا توانی دستگیری کن
هر کس بفرمان دل خویش در راه خدا گام بر میدارد
برای رسیدن به خدا پیمودن راههای دراز و مشکل لازم
نیست .

رستگاری خواهی ای دل مردم آزاری مکن
بد نخواهی عاقبت غیر از نیکوکاری مکن
راه کمک و مردم دوستی ، راه خیر و نیکوکاری است ،
راهی است که انسان را به کعبه سعادت و خوشبختی می
رساند . نیکوکاری راههای گوناگونی دارد . هر کس باید
در راهی که بجانب خدا ختم می شود پیش برود . زیرا در
جهان تنها آثار خیر باقی میماند .

« لا ينفع مال ولا بنون الا من الی الله بقلب سليم » (زور
و زر آدمی را سود نمی دهد و نزد خدا جز دل پاک چیزی
ارزش ندارد .)

شاهنشاه نیکوکار ما چنین اند که دلها بسوی ایشان
است چون دلش بسوی خدا است .

شاهنشاه در کتاب (مأموریت برای وطنم) می‌نویستند:
«نسبت به اغلب کسانی که در اثر شفاعت و کوشش من
از زندان آزاد شده‌اند احساس مسرت و خرسندی می‌کنم.»
و باز در کتاب (انقلاب سفید) در بارهٔ تشکیل خانه‌های
انصاف می‌نویستند:

«کوشیدیم طبقهٔ روستائی و کشاورز کشور را
باندازهٔ هر طبقهٔ دیگری از نعمت عدالت بهره‌مند سازیم
و برای این‌کار از منطقی ترین راه‌ها اقدام کردیم . یعنی
به جای آنکه روستائی را برای احقيق حق خودش به شهرها
و احياناً به پایتخت بکشانیم عدالت را به نزد او در روستا
می‌بریم .»

زهی بر شاهنشاهی که حتی در فکر آسایش روستانشین
خویش می‌باشد . ایشان عدالت و احسان را به تمام افراد
ملکت بسط داده‌اند .

پیغمبر اکرم می‌فرمایند:
(رأس العقل بعد الدين التودد الى الناس و اصطنانع
الخير الى كل احد بر او فاجر (بزرگترین کار خردمندانه
بعد از پذیرش دین دوستی بامردم و نیکوکاری با تمام افراد
است) .

در هیچ دوره‌ای باندازهٔ امروز در سطح کشور تأسیسات
خیریه و عام المنفعه وجود نداشته یک نظر به سازمانهای
که بدستور شاهنشاه آریامهر و تحت نیابت عالیه خاندان
سلطنتی است درجهٔ نیکوکاری شخص اول مملکت و خاندان
جلیل پهلوی را روشن می‌سازد .

نیکو کار ان پارس

در این قسمت از کتاب، نیکوکاران شیراز و شهرستانهای مهم فارس را تأثیج‌که امکان اخذ اطلاعاتی میسر بود پر ترتیب مورد بحث قرار داده و افراد خیر و نیکوکاری که مقداری یا تمامی ثروت خود را برای رفاه همشهریهای خود اختصاص داده‌اند معرفی مینماییم و از آنها که یا بعلت عدم دسترسی به آنها و یا بدلیل اینکه خودشان از دادن اسم و اطلاعاتی درباره کارهای خداپسندانه خود، خودداری کرده‌اند و نتوانسته‌ایم آنها را معرفی نماییم پوزش می‌طلبیم.

اسامی نیکوکاران شیراز، را تأثیج‌که از آنها اطلاعاتی کسب کرده‌ایم پر ترتیب تاریخ زندگی آنها در این مجموعه آورده‌ایم . و درباره سایر شهرستانها نیز بطور اختصار بمعرفی نیکوکاران هر شهرستان پرداخته‌ایم امید است آنها که نامشان در این مجموعه نیامده ما را معذور دارند که :

(من لم يشكرا الناس لم يشكرا الله)

شکر مردم اگر بچای آری لاجرم رحمت خدا آری

نیکو کاران شیرو از

شیراز مرکز استان فارس و شهر گل و بلبل. مدفن سعدی و حافظ را (دارالعلم) و (برج اولیاء) نیز میگویند. این شهر مهم و تاریخی از قدیم مورد توجه همه خاورشناسان و سیاحان و مشتاقان ایران بوده است. و در کتابهای مختلفی از شیراز و اهالی شیراز سخن رانده و تعریف کرده‌اند.

سرزمین دانش پرور فارس که نخستین شاهنشاهی بزرگ جهان از آن سرچشمه گرفت از قدیمی‌ترین مراکز تمدن باستانی و انسانی این‌کشور کهنسال است. که با متجاوز از دوهزار و پانصد سال تاریخ درخشان خود امروز در میان کشورهای متمدن جهان چون نگینی میدرخشد.

مانده‌های تخت جمشید و شهر شاپور و نقش رستم و وجود آثار کهن فراوانی از قبیل مساجد و مقابر امامزادگان و مدارس و حسینیه‌ها که در هر شهری تعداد زیادی از آنها دیده می‌شود گویای وجود تمدنی خیره‌کننده؛ با ایمانی پاک به ذات پروردگار و دوستی عمیق به میهن و شاهنشاه است بگواه وجود آثار تاریخی فراوانی که در گوش و کنار فارس وجود دارد. این سرزمین سهم بزرگی در تمدن درخشان دوهزار و پانصد ساله ایران دارد. وجود آتشکده‌های متعدد و مساجد و قبور امامزادگان در سرتاسر فارس گواهی بر یکتاپرستی و ایمان بخدا و توجه به دینداری و معنویت مردم این سرزمین است. زیرا :

چو پاکان شیراز خاکی نهاد

ندیدم که رحمت براین خاک باد
قبل از حمله تازیان (استخر) مرکز شاهنشاهی ایران بود و شیراز شهری بود کوچک اما پس از ویران شدن استخر بدست ابوکالیجار پسر امیرا بو شجاع سلطان‌الدوله دیلمی ساکنین این شهر به شیراز آمدند و شیراز روبرو با توسعه نهاد.

مردم شیراز را اکثر نویسنده‌گان مردمی پاکدل، باصفا، و اهل عبادت و نیکوکاری دانسته‌اند.

حمدالله مستوفی مینویسد :

«.... و شیرازی متمول نادر افتاد و اکثر اهل آنجا در خیرات ساعی اند و در عبادت حق تعالی درجه عالی دارند و هرگز آن مقام، از اولیاء خالی نبوده است و بدین سبب اورا (برج اولیاء) گفته اند.»

معین الدین ابوالقاسم جنید بن محمد شیرازی در آغاز کتاب (شدالازار) گوید :

«..... شیراز برج اولیاء و مکان شهداست و جای پرهیزگاران و محل و مقام عزیزان و پیران....»
حاج اکبر نواب متخلص به (بسمل) در تذکره دلگشا درباره‌ی شیراز می‌نویسد :

«..... خلقش درویش منش و پاک اعتقاد. و بقدر مقدور کریم وجود. اکثر غریب نواز و با غربا مهربان و دمساز و بکمتر کسبی و قلیل منفعتی قانع.»

* * *

درباره نیکوکاران شیراز درگذشته دور اطلاعی در دست نیست. در اینجا معرفی نیکوکاران این شهر را از آن هنگام که دردست داریم به انجام می‌رسانیم :

۱- عمرولیث صفاری :

مست از جام پیروزی بر الموفق بالله خلیفه عباسی در سال ۲۷۶ هجری قمری مطابق ۱۴۴۸ شاهنشاهی بشیراز وارد شد و بشکرانه فتح بزرگی که در مقابل خلیفه کرده بود دستور داد مسجد بزرگی درشیراز بنا نمایند.

این مسجد بنام (جامع عتیق شیراز) یا مسجد جامع (مسجد جمعه) معروف است و قدیمترین مسجدی است که در فارس ساخته شده و ازلحاظ هنری و صنعت کاشیکاری ممتاز است. (نگاه کنید به کتاب مسجد جامع عتیق شیراز نوشته آقای علینقی بهروزی چاپ شیراز).

این مسجد در اثر گذشت زمان و حدوث زلزله‌های چندی که در شیراز روی داد ویران شد که توسط عده‌ای از مردم نیکوکار شیراز تعمیر و نوسازی شد که بجای خود خواهد آمد.

عمرولیث صفاری همچنین دارالشفائی در کنار مسجد جامع ساخت که املاک و مستغلاتی برآن وقف نمود و تا مدت‌ها مورد استفاده بیماران بود.

۲- قاضی عبدالله محمد بن احمد بن سلمان فزاری

قریب به همین سال مدرسه‌ای در شیراز بنا نهاد و موقوفاتی هم برای آن تعیین نمود.

۳- رکن الدین حسن بن بویه (۳۶۶-۳۲۰)

در حدود سال ۱۵۲۰ شاهنشاهی قناتی در تنگ الله‌اکبر شیراز احداث کرد و آب آنرا به شیراز آورد. منبع این قنات دامنه غربی کوه بم است. و آنرا آب رکن‌آباد یا (آب رکنی) میگویند.

۴- فاطمه خاتون :

خواهر نیکوکار امیر عضدالدوله دیلمی در سال (۳۵۲ ه.ق) مطابق ۱۵۲۲ شاهنشاهی گنبد و بارگاهی بر قبر امامزاده علی بن حمزه در شیراز بنا نهاد.

۵- عضدالدوله دیلمی (۳۳۸-۳۷۲ ه.ق)

در شیراز که پایتخت این پادشاه نیکوکار بود. بناهایی بشرح زیر ساخت :

در بیرون شهر شیراز نزدیک به (دارالسلام) شهری و کاخی عظیم ساخت که آنرا (خسروگرد) نامید و هم در این شهر بازاری ساخت که آنرا (سوق الامیر) میگفتند و امروز اثری از آن نیست.

دارالشفائی در شیراز ساخت و املاکی برآن وقف نمود.

کتابخانه و بیمارستانی در شیراز ساخت.

بر روی رودخانه خشک شیراز پلی ساخت.

بر روی رودخانه کر سدی ساخت بنام (بند امیر) که تاکنون هم باقی است.

۶- صمصادم الدین دیلمی :

فرزند عضدادوله در سال ۳۸۰ (ه. ق) مطابق ۱۵۴۹ شاهنشاهی اطراف شیراز حصار و باروئی ساخت.

۷- شرف الدله دیلمی :

فرزند عضدادوله در سال ۳۷۴ (ه. ق) مطابق ۱۵۴۲ شاهنشاهی در شیراز محلی برای سکونت فقراء ساخت بنام (دارالسكنی) و موقوفاتی هم برای آن تعیین نمود.

۸- ابوکالنجار پسر ابوشجاع سلطان الدله :

در سال (۴۳۶ ه. ق) مطابق ۱۶۰۳ شاهنشاهی شیراز را توسعه داد و اهالی شهر استخر را به شیراز فرستاد و حصاری اطراف شهر شیراز کشید.

۹- ابو حفص بن جعیر بن عبد الله بن یقطان :

در سال ۴۷۰ هجری قمری مطابق ۱۶۳۶ شاهنشاهی در شیراز مدرسه‌ای بنا نهاد بنام (مدرسه بنجیری خوزی) و موقوفاتی هم برآن وقف نمود که تا مدت‌ها برقرار بود.

۱۰- اتابک مظفر الدین سنقر بن مودود :

در سال ۵۵۸ هجری قمری مطابق ۱۷۲۱ شاهنشاهی مدرسه (سنقریه) را در شیراز بنا نهاد و موقوفاتی هم برای آن تعیین نمود.

۱۱- خواجه امین الدین ابوالحسن بن ابی الغیر بن جعیر کازرونی

وزیر اتابک تکله بن زنگی متوفی در سال ۵۶۷ هجری قمری مطابق ۱۷۳۰ شاهنشاهی نزدیک مسجد جامع شیراز مدرسه‌ای بنام (مدرسه امینی) احداث کرد و کاروانسرائی هم نزدیک آن ساخت و موقوفاتی برای آنها تعیین نمود.

۱۲- اتابک مظفر الدین زنگی بن مودود ۵۵۶ - ۱۲ هجری قمری

اولاً از دامنه جنوبی کوه بمو قناتی دایر کرد و آب آنرا بشهر آوردکه بنام او به (آب زنگی) معروف است. ثانیاً بر تربت ابو عبدالله محمد بن خفیف عارف مشهور کاروانسرائی ساخت بنام (رباط خفیف) و موقوفاتی برای آن تعیین نمود.

۱۳- اتابک تکله بن زنگی

در سال ۵۷۵ هجری قمری مطابق ۱۷۲۸ شاهنشاهی
حصار شهر شیراز را که رو بخارابی میرفت تعمیر و تجدید
بنا کرد.

۱۴- اتابک سعد بن زنگی - ۶۲۸-۵۹۹

در حدود سال ۱۷۷۲ شاهنشاهی مسجد نو یا مسجد
اتابک را که از مساجد بزرگ و وسیع فارس است در شیراز
بنا نهاد. (برای اطلاع بیشتر نگاه کنید به کتاب بناهای
تاریخی و آثار هنری جلگه شیراز تألیف آقای علینقی
بهروزی).

۱۵- امیر مقرب الدین مسعود - (متوفی در ۶۶۵ هجری قمری) (۱۸۲۰ شاهنشاهی)

وزیر اتابک ابوبکر بن سعد در نزدیکی مسجد جامع
عتیق شیراز مدرسه ساخت بنام (مدرسه مقربی) و همچنین
دارالشفاء مجہز بنا نهاد و موقوفاتی هم برای آنها معین
کرد که تا مدت‌ها دوام داشت.

۱۶- اتابک مظفر الدین ابوبکر سعد بن زنگی

ممدوح سعدی و پادشاهی عادل و نیکوکار در جنوب
شیراز (قبله) نزدیک (دارالسلام) دارالشفاء مجہز بنا
نهاد بنام (دارالشفاء مظفری) و موقوفاتی برای مخارج
آن تعیین نمود. از این دارالشفاء تا مدت‌ها پزشکان برای

مداوای بیماران استفاده میکردند و همچنین بقعه و بارگاه سید میراحمد فرزند امام موسی کاظم (شاهچراغ) را تعمیر مفصلی نمود و اولین گنبد را بر روی آن ساخت.

۱۷- شاه محمود انجو

والی فارس در سال ۷۲۵ هجری قمری مطابق ۱۸۸۳ شاهنشاهی حصار شیراز را که روبروی بخارابی و ویرانی میرفت تعمیر و تجدید بنادر و دره برجی خانه‌ای از آجر برای دیدبانی ساخت.

۱۸- تاشی خاتون

مادر شاه شیخ ابواسحق پادشاه فارس که علاقه خاصی به شاهچراغ داشت علاوه بر تعمیر گنبد شاه چراغ در حدود سال ۷۵۰ هجری قمری مطابق ۱۹۰۸ شاهنشاهی نزدیک بقعه این امامزاده مدرسه‌ای ساخت که خود او را پس از مرگ همانجا مدفون کردند.

۱۹- شاه شیخ ابواسحق اینجو

حدود سال ۷۵۲ هجری قمری مطابق ۱۹۱۰ شاهنشاهی در وسط مسجد جامع عتیق شیراز بنائی همانند کعبه ساخت که آنرا (خدایغانه) یا (بیت المصحف) میگویند.

۲۰- شاه شجاع

از سلسله آل مظفر در سال ۷۶۷ هجری قمری مطابق ۱۹۲۴ شاهنشاهی برج و باروی حصار شهر شیراز را که

خراب شده بود تعمیر و تجدید بنا کرد.

۲۱- سلطان ابراهیم میرزا ابن شاهرخ گورگانی

در حدود سال ۸۵۰ مطابق ۲۰۰۵ شاهنشاهی مسجد
جامع عتیق شیراز را که رو بویرانی میرفت تعمیر کرد.

۲۲- میرزا پیر بداق

پسر امیر جهانشاه قراقوینلو در سال ۸۶۴ هجری
قمری مطابق ۲۰۱۸ شاهنشاهی که والی فارس بود برج
و باروی حصار شیراز را که در اثر زلزله خراب شده بود
از نو ساخت.

۲۳- صدرالدین محمد دشتکی شیرازی

در سال ۸۸۳ هجری قمری مطابق ۲۰۳۷ شاهنشاهی
در محله لب آب مدرسه‌ای ساخت که بنام فرزند خود (غیاث
الدین منصور) آنرا (منصوریه) نامید و چندین قریه و
مزروعه وقف آن نمود این مدرسه هنوز هم باقی است.

۲۴- میرزا حبیب‌الله شریفی شیرازی

علاوه بر تولیت آستان شاهچراغ موقوفاتی وقف
شاهچراغ کرد و در سال ۹۰۹ هجری قمری مطابق ۲۰۶۲
شاهنشاهی مدرسه‌ای ساخت که آنرا (حبیبیه) نامید و
موقوفاتی هم برای آن تعیین نمود که امروز آثاری از آنها
نیست.

۲۵- سلطان خلیل ذوالقدر ۹۰۶ تا ۹۳۰

وی از طرف شاه اسماعیل صفوی حاکم شیراز بود در حدود سال ۹۲۵ هجری قمری مطابق ۲۰۷۸ شاهنشاهی بقعه سید علاءالدین حسین فرزند امام موسی کاظم و برادر شاهچراغ را تعمیر کرد و چند ساختمان برآن افزود و گنبد کاشی کاری برآن بنا نهاد.

۲۶- خواجه سعد الدین شیرازی

مشهور به نوازخان در حدود سال ۹۹۱ هجری قمری مطابق ۲۱۴۲ شاهنشاهی مسجد نو را در شیراز تعمیر و تجدید بنا کرد.

۲۷- اللهوری خان افشار

والی فارس در سال ۱۰۲۴ هجری قمری مطابق ۲۱۷۴ شاهنشاهی مدرسه خان را در شیراز بنا کرد که فرزندش امام قلیخان آنرا تمام کرد.

۲۸- امامقلی خان افشار

فرزند اللهوردی خان که پس از پدر والی فارس شد کارهای زیر را انجام داد:
● بنای مدرسه خان را که پدرش شروع کرده بود تمام کرد.

● بر روی رودخانه کر در مرودشت پلی بنا کرد که آنرا (پل خان) میگویند و هنوز هم باقی است.

- مسجد جامع عتیق شیراز را مرمت کرد.
- بازارچه معتبری بین بقعه شاهچراغ و حرم سید میر محمد به نام بازار بین‌العرمين ساخت.

۲۹- میرزا معین‌الدین محمد شیرازی

وزیر فارس در حدود سال ۱۰۵۸ هجری قمری مطابق (۲۲۰۷ شاهنشاهی) قناتی پشیراز آورده به (قنات خیرات) معروف است و آنرا وقف مردم شیراز نمود.

- ۳۰- میرزا نظام‌الدین هدایت‌الله حسنی حسینی دستغیب در سال ۱۰۷۰ هجری قمری مطابق ۲۲۱۸ شاهنشاهی در جوار آستانه سید علاء‌الدین حسین (مدرسه حکیم) را ساخت و موقوفاتی هم برای آن تعیین نمود و بعدها حاج شجاع‌الملک نوری آنرا توسعه داد.

۳۱- نظام‌الملک ثانی

در سال ۱۰۷۵ هجری قمری مطابق ۲۲۲۳ - شاهنشاهی وزیر فارس بود مدرسه نظامیه را در شیراز ساخت این مدرسه بعدها بنام (مدرسه سید علاء‌الدین حسین) معروف شد.

۳۲- امام وردی بیگ

که در سال ۱۰۹۲ هجری مطابق ۲۲۴۱ شاهنشاهی از طرف شاه سلیمان صفوی فرماننفرمای فارس بود مسجد جامع عتیق شیراز را تعمیر و مرمت نمود و همچنین در

محله سنگ سیاه شیراز (مدرسه امامیه) را ساخت و
 موقوفاتی هم برآن تعیین نمود.

۳۳- حاجی اسد بیک تاجر

در سال ۱۱۰۲ هجری مطابق ۲۲۴۹ شاهنشاهی در
 شیراز بازاری ساخت که امروز هم باقی است و بنام (بازار
 حاجی) معروف میباشد.

۳۴- شاه سلطان حسین صفوی ۱۱۰۵ تا ۱۱۳۵

مسجد نورا که بیم خرابی آن میرفت تعمیر نمود.

۳۵- حاجی محمود تاجر

جد حاج ابراهیم اعتمادالدوله و خانواده قوام در سال
 ۱۱۳۰ هجری مطابق ۲۲۷۶ شاهنشاهی در محله بالاکفت
 شیراز مدرسه و مسجدی ساخت که آنرا بنام فرزندش حاج
 هاشم (مسجد هاشمیه) و (مدرسه هاشمیه) نامید و موقوفاتی
 هم برآنها معین نمود از قبیل (نصف دولت آباد کوار و
 نصف مراد آباد خفرک).

۳۶- نادرشاه افشار

پادشاهی نیکوکار و خیراندیش و مؤمن بود که علاوه
 بر تعمیرات بقاء متبرکه در شیراز هم بقعه شاهچراغ را
 در سال ۱۱۴۶ هجری مطابق ۲۲۹۲ شاهنشاهی دو مرتبه
 تعمیر نمود.

۳۷- کریمخان زند (۱۱۹۳-۱۱۷۲)

کریمخان زند که شیراز را به پایتختی انتخاب کرده بود پادشاهی رئوف و مهربان و خیراندیش بودکه در شیراز بناهای مهم و متعددی از خود بر جای گذاشت که در اینجا فهرست وار ذکر خواهد شد (برای اطلاع بیشتر نگاه کنید به کتاب (بناهای تاریخی و آثار هنری جلگه شیراز) تألیف آقای علینقی بهروزی).

- حمام و کیل
- تکیه هفت تنان
- باع جهان نما
- مسجد و کیل
- آرامگاه سعدی
- آرامگاه حافظ
- بازار و کیل
- تکیه چهل تنان
- طاق قرآن در مدخل شهر
- باروی اطراف شیراز
- برجها و دروازه‌های شیراز
- خندق اطراف شهر
- سد رودخانه خشک
- سه آب انبار (در حافظیه و پشت حمام و کیل و نزدیک عمارت دیوانخانه).

● عمارت دیوانخانه - که مدتی محل اداره پست و تلگراف بود و قرار است به موزه مردم شناسی تبدیل شود.

● ارک کریمخانی – که مدت‌ها زندان شهر بانی بود و اخیراً تعمیرات اساسی شده، به موزه تبدیل خواهد شد.
● عمارت کلاه فرنگی – واقع در وسط با غ موزه که کریمخان جهت مقبره خود ساخت و فعلا هم بنام آرامگاه کریمخان معروف است .

● با غ نظر – با غ فعلی موزه که بسیار وسعت داشته و امروز کوچک شده است .

● سنگ قبر شاه شجاع
● شترخانه – محل فعلی هنرستان
● مقبره شاه داعی الى الله – در جنوب شرقی دارالسلم
● قربانگاه – در جنوب دارالسلم
● آرامگاه محمد رحیم خان زند – محل فعلی دبیرستان

ششم بهمن

● کاروانسرای گمرک و روغنی و همچنین کاروانسرای فیل و کاروانسرائی نزدیک شاه میرعلی بن حمزه
● برای آوردن آب رکن آباد به شیراز مجرای مفصلی درست کرد .

۳۸- صادق خان زند

برادر کریمخان زند مسجد نو را در شیراز تعمیر کرد .

۳۹- حاج ابراهیم خان اعتمادالدوله

وزیر آغا محمدخان قاجار در حدود سال ۱۲۱۰ هجری مطابق (۲۳۵۴ شاهنشاهی) در محله (بالاکفت) شیراز

مسجدی ساختکه چون بعداً توسط فرزندش حاج قوام-الملک (علی‌اکبر) تکمیل و ترمیم گردید بنام (مسجدقوام) نامیده شد.

همچنین این مرد باغ دلگشا و ساختمان آنرا که رو-بویرانی میرفت مرمت نمود.

۴- حاج میرزا علیرضا

پسر حاج ابراهیم اعتمادالدوله که در سال ۱۲۲۶ هجری مطابق ۲۳۷۰ شاهنشاهی در تهران محروم و آنیس حرم‌سرای قاجار گردید چون از داشتن اولاد محروم بود کلیه ثروت خود را در شیراز و تهران وقف خیرات کرد و هم در تهران قنات معروف به (آب حاج میرزا علیرضا) را برای شرب اهالی تهران احداث نمود.

۵- حاج میرزا علی‌اکبر قوام‌الملک

فرزند حاج ابراهیم اعتمادالدوله از مردان نیکوکار فارس بوده و در سال ۱۲۲۶ هجری مطابق ۲۴۰۸ شاهنشاهی کلانتر فارس شد و کارهای نیکی بشرح زیر نمود.

- کاروانسرای میان کتل را در راه کازرون بشیراز بنا کرد.

- مدرسه‌خان را که رو بويرانی ميرفت نوسازی نمود.
- باغ دلگشا و ساختمان آنرا تعمیر کرد.
- آب انبار بزرگی در بوشهر ساخت.
- مسجد جامع نورا در شیراز تعمیر کرد.
- مدرسه قوام را در سال ۱۲۷۰ هجری مطابق ۲۴۱۲ شاهنشاهی در محله بالاکفت ساخت و موقوفاتی برآن

معین کرد. این مدرسه را (حسینیه قوام) هم میگویند.
● قنات معروف به (لیمک) واقع در قصر قمشه شمال
شیراز را با هزینه زیاد به شیراز آورد و نصف آنرا وقف
بر شهر نمود که آنرا (آب قوامی) میگویند.

۴۲- حسینعلی میرزا فرمانفرما

در سال ۱۲۳۹ هجری مطابق ۲۳۸۲ شاهنشاهی
حاکم فارس بود بقعه و بارگاه علی بن حمزه را که خراب
شده بود تجدید بنا کرد و همچنین بقعه و بارگاه شاهچراغ
را که در اثر زلزله روپویرانی میرفت تجدید بنا کرد.

۴۳- آقا باباخان

فراشباشی حسینعلی میرزا فرمانفرما در سال ۱۲۴۰
خورشیدی مطابق ۲۳۸۳ شاهنشاهی مدرسه‌ای را که
شالوده آن توسط کریمخان زند ریخته شده بود و بعداً
 حاجی محمد حسین صدر اصفهانی مقداری از آن مدرسه
را ساخت تمام کرد و بنام خود آنرا (مدرسه آقا باباخان)
نامید. این مدرسه در محله درب شاهزاده واقع است.

۴۴- میرزا نعیم لشکر نویس باشی نوری

در سال ۱۲۴۰ هجری مطابق ۲۳۸۳ شاهنشاهی باع
(رشک بهشت) را که از باغهای دیدنی شیراز است
احداث نمود.

۴۵- زکی خان زند

که در سال ۱۲۴۱ هجری مطابق ۲۳۸۴ شاهنشاهی

وزیر فارس بود کارهای زیر را انجام داد .
● بقعه امامزاده ابراهیم را تعمیر کرد . و عمارتی
نو بر آن افزود .
● بقعه شاه میرعلی بن حمزه را تعمیر کرد و توسعه
داد .
● باغ اناری را در شمال شیراز احداث نمود .

٤٦- فتحعلیشاه قاجار (١٢١٢-١٢٥٠)
این پادشاه نیکوکار در شیراز ضریح نقره کاری
بر مقبره شاه چراغ ساخت و صحن این امامزاده را آئینه-
کاری کرد .

٤٧- رضاقلی میرزا قاجار
که در سال ١٢٤٨ مطابق ٢٣٩١ شاهنشاهی نایب‌الایاله
فارس بود باغ‌دلگشا و ساختمان این باغ را تعمیر و تجدید
بنا کرد .

٤٨- میرزا جلال‌الدین محمد حسین (مجدالاشراف)
دانشمند و فاضل و مقتداری سلسله ذهبیه که تولیت
شاه چراغ را داشت برای تعمیرات و توسعه شاه چراغ
اقدام اساسی نمود .

٤٩- حاجی لطفعلی تاجر
در سال ١٢٤٩ هجری مطابق ٢٣٩٢ شاهنشاهی بنای
مدرسه خان را در شیراز که در اثر زلزله سال ١٢٣٩

خراب شده بود تعمیر و تجدید بنانمود و آنرا کاشی کاری کرد.

۵۰- حاجی ملا عباس آتشی

در حدود سال ۱۲۵۰ هجری مطابق ۲۳۹۳ شاهنشاهی
مدرسه مقیمیه و مسجد آتشیها را در محله لب آب شیراز
ساخت که چندین قریه و مزرعه وقف برآن نمود

۵۱- فرهاد میرزا معتمدالدوله

که در سال ۱۲۵۸ هجری مطابق ۲۴۰۱ شاهنشاهی
نایب‌الایالله فارس بود. باع فرهاد را بنا نهاد که امروز
از آن اثری نیست و همچنان رواق حضرت شاه‌پراغه را
آئینه کاری کرد

۵۲- محمدخان بیگلربیگی

که از سال ۱۲۱۳ تا ۱۲۶۰ هجری (۲۳۵۷ تا ۲۴۰۳
شاهنشاهی) کلانتر فارس بود باع کلانتری را در جنوب
شیراز ساخت. (این شخص فرزند علی‌اکبر قوام‌الملک
بود)

۵۳- حسین‌خان نظام‌الدوله (صاحب اختیار)

که در سال ۱۲۶۰ هجری مطابق ۲۴۰۳ شاهنشاهی
صاحب اختیار فارس بود علاوه بر باغی که در شمال‌غربی
شیراز ساخت آب رودخانه شش‌پیز را در جدولی از سمنت
برای استفاده مردم به شیراز آورد.

۵۴- اتابک قراچه

والی فارس در سال ۱۲۶۲ هجری مطابق (۲۴۰۴ شاهنشاهی) ساختمان (باغ تخت) را که ابتدا به آن (تخت قراچه) میگفتند در شمال شهر احداث نمود. بعدها محمد شاه قاجار حوضی بین ساختمان اضافه نمود. امروز این بنا موجود است.

۵۵- حاج میرزا کریم صراف

متولد ۱۲۵۰ مطابق (۲۳۹۳ شاهنشاهی) از مردم نیکوکار فارس که علاوه بر عزاداری در ماههای محروم و صفر و اطعام مساکین در محله اسحق بیک مسجدی ساخت که بنام (مسجد حاج میرزا کریم) معروف است.

۵۶- محمد ناصرخان قاجار (ظہیر الدوّلہ)

در سال ۱۲۶۹ هجری مطابق (۲۴۱۱ شاهنشاهی) بر مرقد سید میرمحمد ع برادر شاهچراغ گنبدی ساخت و تعمیراتی در این بارگاه کرد و همچنین گنبد شاهچراغ را تعمیر و تجدید بنا نمود.

۵۷- طهماسب میرزا (مؤید الدوّلہ)

که در سال ۱۲۷۳ هجری مطابق (۲۴۱۵ شاهنشاهی) حکمران فارس بود علاوه بر تعمیر آرامگاه حافظ بقعه و بارگاه شاه میرعلی بن حمزه را هم تعمیر و نوسازی نمود.

۵۸- میرزا علی خان نوری (شجاعالملک)

در سال ۱۲۷۳ هجری مطابق ۲۴۱۵ شاهنشاهی
مدرسه حکیم را در شیراز که رو بویرانی میرفت تعمیر و
نو سازی نمود.

۵۹- میرزا علی محمدخان (قوامالملک)

که در سال ۱۴۲۹ هجری مطابق ۲۴۳۶ شاهنشاهی
کلانتر فارس بود. کارهای خیری بشرح زیر انجام داد

- بنای باع قوام را در محله بالاکفت شیراز نهاد
- باع گلشن (باغ عفیف آباد) را بنانهاد
- آب خیرات قوامی را که از قنات (لیمک) شیراز
آورده بود — وقف برآهالی شهر نمود.

۶۰- محمدقلی خان ایلخان قشقائی

که در سال ۱۲۶۸ هجری مطابق ۲۴۱۰ شاهنشاهی
به کلانتری شیراز رسید نسبت به آبادی شیراز توجه داشت
از جمله:

- حسینیه ایلخانی را در محله میدان شاه شیراز بنا
کرد و موقوفاتی برآن تعیین نمود.
- باع ایلخانی را در محله میدان شاه ساخت
- بنای (باغ ارم) هم بدست این شخص گذاشته شد
- که بعداً توسط میرزا حسنعلی خان نصیرالملک تکمیل
گردید.

۶۱- شیخ مجتبه محلاتی

در حدود سال ۱۲۸۳ هجری مطابق ۲۴۲۵ شاهنشاهی
از مردان وارسته و خیرخواه فارس بود که هرچه را بعنوان
حکومت شرعیه و سهم امام بدست می‌آورد همه را در راه
آسایش فقرا و بینوایان شیراز صرف میکرد.

۶۲- میرزا ابوالحسن مشیرالملک

در حدود سال ۱۲۸۱ هجری مطابق ۲۴۲۳ شاهنشاهی
در شیراز دست به انجام کارهای نیک و خدا پسندانه‌ای زد
و آثار خیری از خود بیادگار گذارد که بهترین آنها
عبارتند از:

- مسجد مشیر
- حسینیه مشیر که فعلاً محل دبیرستان سلطانی
است واز لحاظ هنری قابل توجه است.
- پل دالکی را در خان زنیان بر روی رودخانه قره
آقاچ ساخت
- در بر از جان کار و انسرای مشیر بنا نهاد
- دنبال بازار و کیل بازاری ساخت که ازان کوچکتر
بود و آنرا بازار مشیر گویند
- باغ جنت - واقع در سر راه شیراز به کازرون بوده
که از بین رفته است
- گنبد سید علاء الدین حسین (آستانه) را تعمیر کرد
- خانه مشیر - بین حسینیه و مسجد مشیر خانه
بزرگی بوده که محل دیوانخانه مشیر هم بود

● چهار طاقی مشیر - در جنوب گورستان (دارالسلام) عمارتی دوطبقه بصورت چهار طاقی است که امروز هم وجود دارد

● پل آبگینه نزدیک کازرون ساخت (رجوع شود به کتاب شهر سبز نگارنده)

● سرای مشیر یا سرای گلشن یا کاروانسرای مشیر که آنرا در سال ۱۲۸۸ هجری (۲۴۳۰ شاهنشاهی) در جنوب بازار وکیل ساخت و اخیراً بدستور شاهزاده نیکوکار تعمیر و نوسازی شده و امروز بنام (سرای هنر) معروف است.

۶۳- شاهزاده مسعود میرزا

در سال ۱۲۹۲ هجری مطابق ۲۴۳۴ شاهنشاهی علاوه بر نصب جارها و قندیلهای در حرم حضرت شاه چراغ ساعت بزرگی هم در جلو آرامگاه نصب نمود.

۶۴- فرهاد میرزا حاج معتمدالدوله

که از ۱۲۹۳ تا ۱۲۹۸ هجری (۲۴۳۹ تا ۲۴۴۵ شاهنشاهی) فرمانروای فارس بود علاوه بر ساختمانهای که در صحن کاظمین کرد مسجد طاهریه را در محله لب آب شیراز که رو بیرانی میرفت تجدید بنا نمود و همچنین بر روی مزار ابن باکویه در باباکوهی شیراز سنگ قبری گذارد و تعمیراتی در آنجا نمود و باز مدرسه نظامیه شیراز را که از بناهای میرزا نظام الملک بود و مخروبه شده بود تعمیر و نوسازی کرد (این مدرسه بنام مدرسه

سید علاءالدین حسین معروف است). و تعمیراتی هم در آرامگاه حافظ نمود.

٦٥- محمد رضاخان قوام‌الملک

از سال ۱۲۸۸ هجری مطابق ۲۴۳۰ شاهنشاهی کلانتر فارس شد از مردان نیکوکار و خیراندیش بوده که آثار زیادی از خود بجای گذارد از جمله:

- رواق و صحن سید علاءالدین حسین (آستانه) را تعمیر و آئینه‌کاری کرد

- نارنجستان معروف قوام که از آثار ارزنده هنری است و امروز به (موزه شهرام) اختصاص داده شده است.

- قسمت اندرونی عمارت قوام که بنام (خانه زینته‌الملک) معروف است از لحاظ هنری شایان توجه است. این خانه توسط دفتر مخصوص علی‌احضرت شربانوی ایران خریداری شد و در اختیار وزارت فرهنگ و هنر قرار گرفت.

٦٦- میرزا فتحعلیخان صاحب‌دیوان

فرزند حاج میرزا علی‌اکبر قوام‌الملک در سال ۱۲۹۸ هجری مطابق ۲۴۳۹ شاهنشاهی حاکم فارس شد و آثار خیری از خود بیادگار گذارد از جمله علاوه بر آنکه برای طلاب مدرسه خان مقرری معین نمود و پولی جهت مصارف مدرسه اختصاص داد. کلیه کوچه‌های ده محله شیراز را از سنگ و گچ فرش نمود و مردم را از زحمت گل ولای نجات

داد و همچنین مقبره و عمارت سعدی را که خرابی در آن راه یافته بود تعمیر نمود.

۶۷- حاج محمد علی نمازی

در سال ۱۳۰۰ هجری مطابق ۲۴۴۰ شاهنشاهی حسینیه نمازی را در شیراز بنادر و موقوفاتی برآن تعیین نمود.

۶۸- میرزا حبیب‌الله خان قوام (قوام‌الملک)

که در سال ۱۳۲۸ هجری مطابق ۲۴۶۹ شاهنشاهی کلانتر و بیگلر بیگی شیراز شد علاوه بر بنای (مدرسه قوامیه) عمارت و آرامگاه سعدی را که خراب شده بود تعمیر کرد و سنگ قبری از سماق سرخ کمر نگ که بر آرامگاه سعدی گذارد که هنوز هم باقی است.

۶۹- سلطان خلیل

که در سال ۱۳۰۶ هجری مطابق ۲۴۴۷ شاهنشاهی از طرف شاه اسماعیل صفوی حاکم شیراز شده بود بقعه‌ای بر مزار سید علاء الدین حسین (آستانه) بنادر و تعمیراتی نمود.

۷۰- میرزا حسنعلی خان نصیر‌الملک

متولد در سال ۱۲۳۷ هجری مطابق ۲۳۷۸ شاهنشاهی و فرزند میرزا علی‌اکبر قوام‌الملک آثار خیری در شیراز بجای گذارده که از همه معروف‌تر :

● در نقره‌ای جیت مقبره حضرت شاهچراغ در
شیراز . فرصت‌الدوله در ماده تاریخ بنای آن گوید.
کلک فرصت از پی اتماش نوشت
این دراز حاجی نصیر‌الملک باشدیادگار
● مسجد مهم وزیائی در محله اسحق‌بیگ ساخت
بنام (مسجد نصیر‌الملک) در سال ۱۳۰۵ هجری
● ساختمان مجلل و زیائی در باغ ارم در سال
۱۳۱۵ هجری مطابق ۲۵۴ شاهنشاهی ساخت
به‌مر تاریغش فصیح‌الملک گفت
دائماً باغ ارم آبادیاد (۱۳۱۵)

۷۱- شاهزاده معتمد‌الدوله

فرزند فرهاد میرزا معتمد‌الدوله در سال ۱۳۱۴ هجری
مطابق ۲۴۵۵ شاهنشاهی ضریح حضرت سید میر‌محمد
برادر شاهچراغ را نقره‌کاری کرد و اطراف ضریح را
آئینه‌کاری نمود.

۷۲- شاهزاده ملک منصور شاعر السلطنه

در سال ۱۳۱۹ هجری مطابق ۲۴۶۰ شاهنشاهی
آرامگاه حافظ را مرمت نمود.—

۷۳- علی‌اکبر نوری وزیری، محمدصادق فقری و حاج غلامعلی کازرونی حقیقی

با کوکهای آیت‌الله سید‌علی مجتبه‌کازرونی (مدرسه
ملی) را در سال ۱۳۲۵ هجری مطابق ۲۴۶۶ شاهنشاهی

در شیراز بنا نهادند که موقوفاتی هم داشت.

۷۴- شیخ محمدحسین سعادت

با کمک آیت‌الله آقامیرزا ابراهیم مجتبی‌مدحلاطی (مدرسه شریعت) را تاسیس کرد که امروز بنام مدرسه حیات وجود دارد و همچنین مرحوم سعادت بااعانات (حاجیه زینت‌الملک قوام) مدرسه‌ای تأسیس کرد بنام (مدرسه زینت) که بعداً حاجیه زینت‌الملک قریه (عزآباد) را وقف این مدرسه نمود و تولیت آنرا به حجه‌الاسلام آیت‌الله سید محمد رضوی برگزار کرد و مدیریت این مدرسه هم به آقای محمدحسین رضوی محول گردید. این مدرسه امروز هم باقی است.

۷۵- فروع‌الملک قوامی

یک باب ساختمان جهت ایجاد یک مدرسه به فرهنگ فارس اهدا کرد.

۷۶- حاج شیخ ابراهیم نی‌ریزی مشهور به (ادیب)

در سال ۱۳۲۶ هجری مطابق ۲۴۶۷ شاهنشاهی بکمک حاج شیخ محمد حدائق (مدرسه معرفت) را تأسیس کرد

۷۷- شیخ محمد جعفر شرقی

در همین سال مدرسه‌ای تأسیس کرد بنام (مدرسه اثنی عشر)

۷۸- مرحوم رضا

مدرسه (رضوی) را در سال ۲۴۶۷ شاهنشاهی تأسیس کرد.

٧٩- شیخ آقا امامی

بکمک سید غلام حیدر و میرزا یحیی و شیخ یحیی امام
جمعه در همین سال (مدرسه امامیه) را تأسیس کرد.

٨٠- حاج سید علی منصوری (مهذب الدوّله)

(مدرسه مهذب) را در این سال تأسیس کرد.

٨١- حاج میرزا محمد جواد غیاثی

در همین سال (مدرسه علمیه) را بنانهاد.

٨٢- جعفرقلی خان سهام الدوّله

حکمران فارس در سال ١٣٢٧ هجری مطابق ٢٤٦٨
شاهنشاهی (مدرسه شعاعیه) را تأسیس کرد. این مدرسه
امروز دو قسمت شده دبیرستان آن بنام (شاھپور) و
راهنمای آن بنام (باقری) موجود است.

٨٣- حاج میرزا محمد حسین کریمی

به کمک محمد علی کریمی در این سال (مدرسه حسینیه)
را تأسیس کرد.

٨٤- میرزا خلیل بازیار

یک مدرسه تأسیس کرد که آنرا بنام استاد خود (مدرسه
رحمت) نامید و امروز دولتی شده است.

٨٥- حبیب‌الله عمام (عمادالکتاب) و محمد رضا دستغیب بهشتی

در سال ۱۳۲۸ هجری مطابق ۲۴۶۹ شاهنشاهی
بتشویق حاج سید محمد منصوری (مهندب‌الدوله) (مدرسه
محمدیه) را تأسیس کرد.

٨٦- مرحوم ملاعلی رضا

در همین سال (مدرسه تربیت) را تأسیس کرد.

٨٧- محمد خوشنویسنزاده

در همین سال (مدرسه احمدیه) را تأسیس کرد.

٨٨- بانو خورشید کلاه قوامی (لقاع‌الدوله)

از زنان نیکوکار فارس بود که اقدامات زیر نمود.
● بكمک‌شوهرش محمد علیخان ناظم‌الملک قوامی برای
اولین دفعه بیمارستانی نزدیک باغ تخت بنام (حیدریه)
(چون مخارج آن از املاکی که حاج حیدر علی (عز‌الملک)
وقف نموده بود، تأمین میشد بنام او (حیدریه) نامیده شد)
ساخت و مرحوم دکتر محمد علی دانشور را که از اطباء
حاذق و نیکوکار شیراز بود بریاست آن برگزید و منحصر
برای معالجه بینوایان اختصاص داشت.

● یک مدرسه شش کلاسه مجانی بكمک شوهرش خود
تأسیس کرد که بنام شوهرش ناظم‌الملک آنرا (مدرسه
ناظمیه) نامید و هنوز هم باقی است.

● درمانگاهی در خفر تأسیس کرد و موقوفاتی هم برای آن معین کرد.

۸۹- حاج محمدحسن نمازی

از مردان خیرخواه و نیکوکار فارس بود چنانکه در حدود سال ۱۳۳۳ هجری مطابق ۲۴۷۳ شاهنشاهی هنگام جنگ عربستان اول که جنوب ایران تحت فشار و سلط خارجیها بود و دولت انگلیس برای بزانو درآوردن ایران با ایجاد قحطی مصنوعی از ورود گندم و خوار و بار با ایران جلوگیری میکرد این شخص توسط کشتهای خود گندم و برنج و سایر مواد خوراکی را از هندوستان با ایران وارد میکرد و مجاناً در اختیار مردم میگذاشت.

۹۰- حاج محمدحسین نمازی

برادر حاج محمدحسن نمازی که از تجار نیکوکار و فر هنگ دوست بود در سال ۱۳۳۲ هجری مطابق ۲۴۷۲ شاهنشاهی دبستان چهار کلاسه‌ای در خانه شخصی خود و به نظم آقای ابوالقاسم برهان تأسیس کرد. این مدرسه در سال ۱۳۶۹ هجری مطابق ۲۵۰۸ شاهنشاهی به عمارت مجللی که آقای مهدی نمازی برای این مدرسه ساخت منتقل گردید و امروز از دبیرستانهای مهم شیراز است.

۹۱- حاج سید محمد منصوری (مهذب‌الدوله)

فرزند حاج سیدعلی منصوری در سال ۱۳۳۳ هجری مطابق ۲۴۷۳ شاهنشاهی در یک قسمت از مدرسه مهدبیه

دبستان چهار کلاسه ای بنام (منصوریه) تأسیس کرد که
تا امروز هم باقی است.

۹۲- شیخ آقا امامی

در سال ۱۳۳۴ هجری مطابق ۲۴۷۴ شاهنشاهی مدرسه
شش کلاسه ای تأسیس کرد که بعداً شیخ عبدالعزیز
(مؤید الشریعه) از محل ثلث پدر خود مرحوم حاج شیخ
زین العابدین مخارج آنرا تأمین کرد و بنام خود آنرا (مدرسه
مؤیدیه) نامید که امروز هم باقی است.

۹۳- محمد تقی فیلسوف روانشاد

از دانشمندان و فرهنگ دوستان فارس در سال ۱۳۳۵
هجری مطابق ۲۴۷۵ شاهنشاهی مدرسه ای بنام (مدرسه
فارس) تأسیس کرد.

۹۴- شیخ محمدحسین ناصر معلوی

در سال ۱۳۳۷ هجری مطابق ۲۴۷۷ شاهنشاهی
مدرسه ای بنام (تدین) تأسیس کرد که پس از چندی منحل
گردید.

۹۵- محمد حسن چینی

در سال ۱۳۳۸ هجری مطابق ۲۴۷۸ شاهنشاهی
مدرسه چهار کلاسه ای تأسیس کرد بنام (مدرسه اسلامیه)
که امروز بنام (دبیرستان سعدی) باقی است.

۹۶- میرزا علی‌اکبر دستغیب

در این سال (مدرسه پهلوی) تأسیس کرد که هنوز هم باقی است.

۹۷- محمد تقی مؤید الملک

در همین سال مدرسه‌ای بنام (مدرسه خیریه مؤیدیه) تأسیس کرد.

۹۸- کمال الدین افصح

در این سال (مدرسه کمالیه) را تأسیس کرد. این مدرسه بعداً بنام (هدایت) و امروز بنام دبستان ۱۵ بهمن موسوم گردید.

۹۹- خانم سکینه آغازی

اولین بانوی نیکوکاری است که با وجود مخالفتها و کارشکنی‌های زمان خود در منزل شخصی خود (مدرسه عفتیه) در سال ۱۳۲۹ هجری مطابق ۲۴۷۹ شاهنشاهی تأسیس کرد که تا امروز هم باقی است.

۱۰۰- محمدعلی دانشی

در سال ۱۳۴۲ هجری مطابق ۲۴۸۲ شاهنشاهی مدرسه‌ای بنام (دانش) تأسیس کرد که بعداً ضمیمه مدرسه پهلوی شد.

۱۰۱- ابوالقاسم حسام (حسام الوعظین)

در سال ۱۳۴۳ هجری مطابق ۲۴۸۳ شاهنشاهی با کمک آیت‌الله شیخ مرتضی مجتبه مغلاتی مدرسه‌ای بنام (مدرسه مرتضوی) تأسیس کرد که امروز بنام (دبستان فرهنگ) باقی است.

۱۰۲- سید محمدصادق غیاثی

در سال ۱۳۴۳ هجری مطابق ۲۴۸۳ شاهنشاهی از محل موقوفات مرحوم شیخ محمود مجتبه شیرازی مدرسه‌ای تأسیس کرد بنام (مدرسه محمودیه) این مدرسه امروز بنام (مدرسه صدرا) نامیده شده.

۱۰۳- خانم عالمتاج ناموس

با دشواریهایی که در راه ایجاد مدرسه دخترانه در گذشته بود این بانوی فرهنگ دوست در سال ۱۳۰۳ خورشیدی مطابق ۲۴۸۳ شاهنشاهی مدرسه دخترانه ناموس را تأسیس کرد که امروز هم باقی است.

۱۰۴- کرامت‌الله مشیری

از مردان کریم و نیکوکار شیراز بود که برای شادی روح (خانم سلطان‌العاجیه) دختر مشیرالملک چند قطعه از املاک خود را که از آن مرحوم بایشان منتقل شده بود (از قبیل املاک سیرجان و نامور) وقف ایجاد و توسعه مدرسه‌ای که بنام آن مرحومه (سلطانی) نامیده شد تمود.

همچنین شخصاً یک قطعه زمین جهت ایجاد یک باب مدرسه به فرهنگ فارس اهدا کرد.

۱۰۵- ضیاءالواعظین

این شخص با دست خالی و دلی پرشور و امید همت تأسیس هنرستانی در شیراز گماشت - در سال ۱۳۰۵ خورشیدی مطابق ۲۴۸۵ شاهنشاهی در کنار پل شاه میر-علی بن حمزه در عمارت مخربه آرامگاه محمد رحیم خان زند فرزند کریم خان چند اطاق به کلاس درس اختصاص داد و در کاروانسرای مقابل آن هم ماشینها و وسائل کارگاهی نصب کرد و بدین ترتیب شالوده بنای هنرستان محمد رضا شاه و انتیتو تکنولوژی فعلی را گذاشت . بعداً ضیاءالواعظین توانست از محل عوارض تریاک که متجاوز از ۱۲۰ هزار ریال بود محل فعلی هنرستان را بنا نماید که در سال ۲۴۸۶ شاهنشاهی افتتاح گردید .

۱۰۶- ابوطالب شایق

در سال ۱۳۰۹ خورشیدی مطابق ۲۴۸۹ شاهنشاهی مدرسه‌ای بنام (شایق) تأسیس نمود .

۱۰۷- حاج محمد باقر بهبهانی

در سال ۲۴۸۹ شاهنشاهی مسجد نورا ب مباشرت مرحوم علی اصطفیاناتی تعمیر اساسی نمود .

۱۰۸- دکتر کار

این دکتر مسیحی نیکوکار در حدود سال ۱۳۱۰ خورشیدی مطابق ۲۴۹۰ شاهنشاهی بیمارستان مرسلین مسیحی را در شیراز برای تفقد و معالجه بیماران بیپرداخت تأسیس کرد.

۱۰۹- دبیر اعظم بهرامی

که در سال ۱۳۱۰ خورشیدی مطابق ۲۴۹۰ شاهنشاهی استاندار فارس بود آرامگاه حافظیه را تعمیر اساسی نمود.

۱۱۰- فضل الله شرقی

از مردمان نیک نفس و نیکوکار و خیر اندیش فارساند که علاوه بر انتشار روزنامه وزین پارس در سال ۱۳۱۲ خورشیدی مطابق ۲۴۹۲ شاهنشاهی مدرسه ابن سينا را تأسیس نمودند. امروز این مدرسه توسعه یافته و مدرسه راهنمائی شرقی نیز ضمیمه آن میباشد. آقای شرقی در کارهای خیر پیشقدم بوده و بمردم این شهر خدمات شایان توجهی کرده‌اند.

۱۱۱- حجۃ‌السلام حاج شیخ یوسف حدائق

فرزند شیخ ابوالحسن کازرونی از فحول دانشمندان و نیکوکاران شیراز و از مجتهدین بنام فارساند که چند دوره به نمایندگی مجلس شورای اسلامی انتخاب شدند این دانشمند نیکوکار ابتدا مدرسه مقیمیه را تعمیر نمود و

سپس به تعمیر و احیاء مدارس و مساجد و تکایای شیراز که رو بویرانی میرفت پرداخت از جمله مدرسه حکیم و حرم سید علاءالدین حسین (ع) (آستانه) و مخصوصاً مسجد جامع عتیق شیراز را با کمک مادی مردم نیکوکار شیراز تعمیر و نوسازی نمود. در سال ۱۳۲۲ خورشیدی مطابق (۲۵۰۲ شاهنشاهی) وفات یافت.

۱۱۲- حاج سید عبدالحسین دستغیب

امام مسجد جامع عتیق شیراز است که نسبت به تعمیر این مسجد همت گماشت و بکمک حاج شیخ یوسف حدائق مسجدی که بصورت تلی از سنگ و خاک درآمده بود بهمت این دو شخص و کمک مالی مردم تبدیل به مسجدی سالم و زیبا گردید.

۱۱۳- حاج فروزان معمار

از اشخاص نیکوکار و خیر شیراز که علاوه بر تعمیر بقاع متبرکه بهزینهٔ خویش تالار بزرگی برای برگزاری وعظ و خطابه و ارشاد مردم ساخت.

۱۱۴- سرلشکر علی ریاضی

در حدود سال ۱۳۱۴ خورشیدی مطابق ۲۴۹۴ شاهنشاهی بکمک جلال الدین پیرزاد رئیس تعمیرات ابنيه تاریخی و آقای عزیز صراف معمار درآستانه سید علاءالدین حسین^ع تعمیرات اساسی نمود.

۱۱۵- شیخ عبدالکریم سعادت

از مردان خیر و نیکوکار و فرهنگ دوست که در راه اعتلای فرهنگ مجاھدات زیادی نمود از جمله کتابخانه ملی فارس بااهتمام و کوشش این شخص ایجاد گردید.

۱۱۶- مهدی نمازی

فرزند حاج محمدحسن نمازی با صرف یکمیلیون و پانصد هزار تومان ساختمان مجللی جب مدرسه نمازی نمود. این مدرسه که توسط پدرش تاسیس شده بود در سال ۱۳۲۸ خورشیدی مطابق ۲۵۰۸ شاهنشاهی به این محل انتقال یافت و امروز از دبیرستانهای مهم شیراز است و همچنین این مرد نیکوکار در سال ۱۳۳۴ خورشیدی مطابق ۲۵۱۴ شاهنشاهی هم عمارت هنرستان حرفه‌ای نمازی را در جوار این مدرسه بنا نمود و شاهنشاه آریامهر در ششم خداداد این سال در سفری که بشیراز فرمودند اجازه نصب اولین سنگ بنای هنرستان را صادر فرمودند.

۱۱۷- محمد نمازی

فرزند حاج محمدحسن نمازی برای تامین بهداشت اهالی شیراز و تهیه آب پاک و گوارا و سالم برای همشیریهای خود با نظر شهرداری شیراز برای لوله‌کشی آب در شهر شرکتی بنام (بنگاه آب) با سرمایه هفت میلیون و پانصد هزار ریال تاسیس کرد که کلیه سهام آنرا شخصاً خریداری نمود و لوله‌کشی آب شیراز (که اولین شهر ایران است که لوله‌کشی شده) در روز جمعه دوازدهم اردیبهشت

ماه ۱۳۳۱ خورشیدی مطابق ۲۵۱۱ شاهنشاهی بدست مبارک شاهنشاه آریامهر افتتاح گردید. در این روز باقطع نوار بدست شاهنشاه آریامهر لوحه‌ای نمودار شد که روی آن نوشته شده بود. «با تأییدات خداوند متعال اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی . شاهنشاه ایران روز جمعه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۳۱ هجری خورشیدی لوله‌کشی آب شیراز را که بهمت آقای محمد نمازی انجام شده افتتاح فرمودند». و همچنین بهمت این مرد نیکوکار بیمارستان عظیم و مجهر نمازی ساخته شد که تمام درآمد بنگاه آب بعنوان موقعه برای مخارج این بیمارستان تعیین گردید شاهنشاه آریامهر در سال ۱۳۳۱ خورشیدی مطابق ۲۵۱۱ شاهنشاهی هنگام تماشای این بیمارستان که در حال ساختمان بود فرمودند «خداوند توفیق خیر باین مرد بدهد این بیمارستان مثل یکی از مریضخانه‌های خوب امریکاست».

۱۸- محمود جاوید

در سال ۱۳۲۵ خورشیدی مطابق ۲۵۰۵ شاهنشاهی قطعه زمینی به فرهنگ فارس اهداء کرد که مدرسه‌ای بنام خود او در آن ساخته شد.

۱۹- لطفعلی معدل (معدل السلطنه)

از اشخاص نیکوکار و خیراندیش فارس بود که علاوه بر خدمات فرهنگی و عمرانی یک قطعه زمین برای ایجاد مدرسه به فرهنگ فارس اهداء کرد.

۱۲۰- حسین ایگار (اعتمادالتجار)

از تجار خیراندیش و نیکوکار شیراز بود که ثروت خود را در راه همشریهای خویش بکار برد از جمله:

- تأسیس کارخانه پارچه بافی شیراز.
- تأسیس شرکت سهامی ریسنندگی و بافندگی اعتمادیه بوشهر.
- ساختمان یک باب آموزشگاه بنام (مدرسه ایگار).
- تأسیس کارخانه چینی سازی شیراز.
- اهداء یک باب عمارت به فرهنگ فارس که فعلاً محل مدرسه (رضا شاه کبیر) میباشد.
- ساختمان مجدد (دروازه قرآن) که امروز سمبل شناسائی شهر شیراز است بهزینه خویش در سال ۱۳۲۷ خورشیدی مطابق ۲۵۰۷ شاهنشاهی که طبق وصیت خود او در اطاق سمت چپ آن مدفون است.

۱۲۱- جلال توللى

یک باب ساختمان برای ایجاد مدرسه به آموزش و پرورش فارس اهداء کرد که فعلاً بنام خود ایشان نامیده شد.

۱۲۲- رضا مزینی

مدیر کل آموزش و پرورش وقت که در سال ۱۳۲۹ خورشیدی مطابق ۲۵۰۹ شاهنشاهی در راه ایجاد کتابخانه ملی و تشویق مردم به کمک در این باره خدمات شایان توجیهی کرد.

۱۲۳- سید حسام الدین فالی

از فقهاء و مجتهدین معاصر که در مسجد و کیل اقامه نماز جماعت می‌نمود و در تعمیر و مرمت مسجد مزبور و سایر مساجد سعی وافر داشت و اغلب دارائی خود را صرف فقرا و مساکین می‌نمود.

۱۲۴- آیة‌الله حاج شیخ بهاء‌الدین معلاتی

وی که از مجتهدین و دانشمندان شیراز می‌باشد و بنیادهای نیک نهاده است برای هدایت جوانان و تشریع حقایق دین انجمن دین و دانش را در شیراز تأسیس کرد و نشریاتی در همین زمینه منتشر می‌نمود.

۱۲۵- حاج سید نور‌الدین هاشمی حسینی

از مجتهدین و دانشمندان شیراز بود که علاوه بر تأسیس حزب برادران و انتشار روزنامه (مهرایزد) هنگام شیوع مرض آنفلوانزا و حصبه عمومی در شیراز با ایجاد مؤسسه خیریه‌ای که تشکیل داد شخصاً تا نیمه‌های شب باتفاق یکنفر طبیب در شهر گردش نموده بمداوای بیماران می‌پرداخت و عده‌کثیری را از مرگ نجات داد.

۱۲۶- محمود شبانکاره

از خدمتگزاران و نیکوکاران فارس که علاوه بر تأسیس کارخانه سیگار پیچی و یخسازی که باعث رفاه اهالی شیراز شد با ایجاد کارخانه آرد شبانکاره رونقی تازه به کار خبازان و قنادان داد.

۱۲۷- حاج میرزا محمدخلیل خلیلی

بازرگان و تاجر نیکوکار شیرازی که بهزینه شخصی علاوه بر ایجاد باغی که مایه اشتهر شیراز شده بیمارستانی نیز مخصوص چشم و گوش و حلق و بینی در جوار بیمارستان نمازی ساخت که امروز از آن استفاده میشود.

۱۲۸- عنایت الله پوستچی

از نیکوکاران معروف فارس که بنای بیمارستان چشم پوستچی را در زمینی بمساحت بیست هزار متر مربع در سال ۱۳۴۳ خورشیدی مطابق ۲۵۱۳ شاهنشاهی شروع کرد و در اردیبهشت ۱۳۶۶ (۲۵۲۶ شاهنشاهی) آنرا افتتاح نمود در این بیمارستان ۵۲ تخت بهزینه شخصی آقای پوستچی برای بیماران بی بضاعت اداره میشود.

۱۲۹- دکتر عنایت الله سلامی

از اشخاص نیکوکار و نیک‌اندیش فارساند که علاوه بر کارهای خیری که در راه رفاه همشهربهای خود نمود اقدام به تأسیس بیمارستان روانی سلامی نموده بیماران را با روش صحیح و اسلوبی تازه هم درمان مینماید وهم به انواع هنرها آشنا می‌سازد و همچنین دهکده بزرگ و آموزنده‌ای جهت نگهداری بیماران روانی در زمین بسیار وسیعی ایجاد کرده که در آن بیماران بموازات درمان به هنرهای مختلف مشغول‌اند. این شخص تمام جوانی و عمر و ثروت خود را صرف معالجه بیماران و تفقد از درمان‌گان مینماید.

۱۳۰- مهندس سالور

رئیس کارخانه سیمان شیراز که علاوه بر مرمت و تعمیر چند مسجد قدیمی، در محل کارخانه سیمان هم اقدام به ساختمان یک مسجد کرده‌اند.

۱۳۱- حاج عبدالحسین یقطین

مشغول ساختن مسجد جدیدی هستند که دارای تمام وسائل و پنج گنبد می‌باشد و شاید در خاورمیانه بی‌نظیر باشد. همچنین این مرد نیکوکار مشغول ساختن بیمارستان و حمامی نیز می‌باشند.

۱۳۲- عبدالحسین دهقان

این شخص نیکوکار و خیراندیش علاوه بر شرکت در خرید زمین جهت دارالرحمه (گورستان عمومی) اخیراً نیز مبلغ یک میلیون ریال برای توسعه و نوسازی به هیأت امناء گورستان دارالرحمه پرداخت نمودند و همچنین اقدامات خداپسندانه زیر را نموده‌اند:

● ساختمان سردر (دارالرحمه) که مقدمات ساختمان آن فراهم گردیده است.

● اهداء دوازده هزار متر زمین جهت تأسیس بیمارستان مبارزه با سرطان در اراضی (کشن) شیراز.

● اهداء یکصد هزار متر زمین از اراضی اکبرآباد جهت ساختن خانه‌های ارزان قیمت جهت خانواده‌های کم‌درآمد.

● احداث یک باب دبیرستان در زمینی بمساحت

چهار هزار متر با تمام وسائل که مقدمات ساختمان آن
فرابه گردیده است .

۱۳۳- احمد نادر کاظمی

رئیس کمیته جنبش ملی نیکوکاری در استان فارس
و رئیس کارخانه ریشمک . شروع بساختمان در مانگاهی
در سه طبقه بمساحت یک هزار و پانصد متر زیر بنا و چهار
هزار متر فضا اول خیابان پیرنیا نموده که امید است در
سال آینده از آن بهره برداری شود .

۱۳۴- ایرج مهرزاد

مرد نیکوکار و خیراندیش و نماینده مردم شیراز که
در زمان تصدی ریاست شهرداری شیراز خدمات‌گرانمایه‌ای
با این شهر نموده‌اند اخیراً نیز بمنظور ایجاد یک در مانگاه
مبلغ ده میلیون ریال تعهد کرده‌اند که باداره کل بهداری
استان پرداخت نمایند .

۱۳۵- عزیزالله قوامی

جهت ایجاد تأسیسات آموزشی در شیراز تعهد پرداخت
پنج میلیون ریال و زمینی بمساحت پنج هزار متر مربع
نموده‌اند .

۱۳۶- سید عباس دانش

یک قطعه زمین بمساحت هزار و دویست متر مربع
توسط عده‌ای از نیکوکاران جهت ساختمان در مانگاه

اختصاص داده شده که ساختمان نصف آنرا سید عباس
دانش تقبل نموده اند و اکنون مشغول ساختمان میباشند.

۱۳۷- حاج سید احمد عربزاده

کارهای خداپسندانه این مرد نیکوکار بشرح زیر
است :

- احداث مسجد امام حسین در خیابان باغشاه شیراز
- این مسجد بسبک جدید و بازیبائی خاصی ساخته شده و در سوم شعبان سال ۱۳۵۰ مطابق ۲۵۳۰ شاهنشاهی (روز تولد حضرت امام حسین^ع) افتتاح شد. این مسجد دارای کتابخانه و سالن اجتماعات و در حقیقت علاوه بر محل اجرای مراسم مذهبی مکان مناسبی است برای پژوهندگان معارف اسلامی.
- پرورشگاهی جهت نگهداری ایتام بوجود آورد.
- درمانگاهی بنام (درمانگاه حسینی) بهزینه شخصی تأسیس کرد.
- ایوان حضرت سید میراحمد ع را تعمیر نمود.

۱۳۸- حاج محمد مهدی اصغری

از طرف وکیل ورثه مرحوم حاج محمد مهدی اصغری
برای هم‌آهنگی با جنبش ملی نیکوکاری دو هزار متر زمین
واقع در خیابان شهبانو فرج جهت ساختمان یک باب (مهد
کودک) اختصاص داده شده .

۱۳۹- محمد اسماعیل امتیاز

علاوه بر احداث یک مسجد در خیابان مشیر بنام (مسجد امتیاز) مقداری زمین واقع در خیابان قصرالدشت هم برای ساختن یک بیمارستان اختصاص داده‌اند که اکنون مشغول تهیه مقدمات ساختمان آن میباشند.

۱۴۰- رجبعلی هوائی

مقداری از ثروت خود را صرف رفاه بینوایان و فقر نموده و درمانگاه مجهزی بنام (درمانگاه هوائی) در شیراز بهزینه شخصی تأسیس نموده‌اند.

۱۴۱- محمد رضا اخلاق عالم

کوی دباغخانه که از خانه‌های مخروبه و بی‌حافظی تشکیل میشد و اهالی ازبوبی عفن دباغخانه در عذاب بودند بکوشش و همت این شخص و پول مردم خیرخواه بصورت آبرومندی درآمد که دارای برق و آب و خیابان و مدرسه و مسجد گردید.

۱۴۲- حاج صدرالله کوشش

در خیابان فرودگاه سابق شیراز اقدام به ساختن مسجد و حمام کرده و کارهای عام المنفعه دیگری نیز انجام داده است.

۱۴۳- حاج محمد جعفر دادخواه

علاوه بر تشکیل مجالس دینی جهت ارشاد مردم.

مسجد اعظم شاه قبیس را در خیابان قصرالدشت ساخت.

۱۴۴- حاج شکرالله سوزنده

در شیراز به هزینه شخصی ساختمانی جهت (دار-
التبلیغ) جهت ترویج دین اسلام احداث نمودند که موقوفاتی
هم دارد. از طرفی هم جهت احداث درمانگاه و زایشگاهی
در احمدآباد خفر مزرعه‌ای وقف نموده‌اند.

۱۴۵- سید مصطفی ماجدی

در خیابان جاده زندان یک مسجد و یک درمانگاه بنام
(درمانگاه موسی بن جعفر) احداث کرده‌اند.

۱۴۶- محمود ایرانی

مسجد ایرانی را در خیابان شوریده شیراز بهزینه
خود بنا کرده‌اند.

در خیابان قاآنی نو شیراز با هزینه شخصی مسجد
زیبائی بنام (مسجدالنبی) احداث کرد و چند باب مغازه و
زمین زراعتی برآن وقف نمود.

۱۴۷- حاج قلی نشاری

در خیابان قاآنی نو شیراز با هزینه شخصی مسجد
زیبائی بنام (مسجدالنبی) احداث کرد و چند باب مغازه
و مقداری زمین زراعتی برآن وقف نمود.

۱۴۸- حاج ابوالقاسم رجائی

در خیابان قصرالدشت شیراز مسجد باشکوهی بنام
(مسجد رجائی) بهزینه شخصی ساخت.

۱۴۹- حسین عارف

این شخص علاوه بر کارهای خیر و خداپسندانه‌ای که در راه کوچک به مستمندان مینماید مقداری از ثروت خود را در اختیار جمعیت خیریه اسلامی نهاده که صرف امور خیر شود و ضمناً مقداری زمین نیز جهت بنای درمانگاه ولی‌عصر اهدا کرده‌اند.

۱۵۰- سید محمدصادق‌انجو

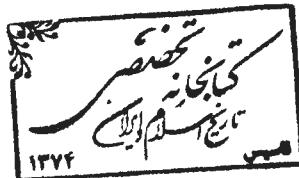
از اشخاصی خیر و نیکو کار شیرازاند که علاوه بر شرکت در (جمعیت خیریه اسلامی) با دستیگری درمانگان و کوچک به خانواده‌های بی‌سرپرست در (ساختمان کوی امام علی علیه السلام) سهم بسزائی دارند.

۱۵۱- عباس بنی‌عباس

این شخص با کوچک به مستمندان و خدمت در درمانگاه ولی‌عصر و شرکت در (انجمن خیریه اسلامی) نام خود را در ردیف نیکوکاران این شهر ثبت رسانیده.

۱۵۲- عباس حمیری

با شرکت در انجمن (خیریه اسلامی) و ساختمان خانه

برای بی سرپرست‌ها و خدمت در بیمارستان ولی عصر
یکی از اشخاص نیکوکار شیراز میباشد.

۱۵۳- حاج حسینعلی رئیسی اردکانی

علاوه بر کارهای نیک در سپیدان در شیراز هم
مسجدی در دارالرحمة ساخته و قسمتی از زمینهای گورستان
دارالرحمة را واگذار کرده و نیمی از هزینه ساختمان
غسالخانه جدید را پرداخته و همچنین قسمتی از هزینه
ساختمان مسجد قائم واقع در فلکه اطلسی پرداخته‌اند.

۱۵۴- دکتر محمد تقی میر

استاد دانشگاه با ایجاد بیمارستان وزایشگاه خصوصی
نسبت به تهییدستان و بینوایان مساعدت و کمک مینمایند.

۱۵۵- علی سامی

این شخص دانشمند و نیکوکار در زمانی که رئیس
بنگاه علمی تخت جمشید بودند و هنگامی هم که سرپرستی
تعمیرات ابنيه تاریخی فارس بعده‌اشان بود در راه
تعمیرات مساجد و بقاء متبرکه و آثار تاریخی سعی و کوشش
شایان تقدیری نموده‌اند.

در پایان این قسمت بمعرفی چند جمعیت خیریه که
گردانندگان آن از چند نفر تشکیل یافته میپردازیم.

● ایجاد مؤسسه (بنیاد ایران)

بمنظور کوشش در راه رفاه مردم شیراز و کمک به

آموزش و پرورش فرزندان شهر بهمت حاج محمد نسازی و مرکب از افراد زیر تشکیل گردید.

لطفعلی معدل - علی نمازی - دکتر قربان - دکتر مهراء برهان - هوشمند که ریاست هیأت مدیره بنگاد با آقای علاء وزیر دربار شاهنشاهی و دبیر کل بنیاد ایران آقای صدر زاده بود. این بنیاد توانست علاوه بر کار لوله کشی آب شیراز وایجاد بیمارستان نمازی کارهای خیر دیگری نیز انجام دهد.

• هیأت امناء شاه چراغ شیراز

کوشش‌های خدا پسندانه گروهی از انسان‌های با اخلاص را که در کار سازندگی آستانه مقدس حضرت احمد بن موسی (شاه چراغ) ع - کوشش کرده‌اند هم یک نوع حفظ شعائر مذهبی است و هم نیکوکاری در راه خدا و برای رضای خدا این هیأت از سال ۱۳۴۴ خورشیدی مصادف با سال ۲۵۲۴ شاهنشاهی تشکیل شدو برای توسعه و گسترش صحن و آبادانی بقعه و سایر تأسیسات این امامزاده کوشش‌های خدا پسندانه‌ای کرده‌اند از جمله گنبد شاه چراغ که ترک برداشته و بیم خرابی آن میرفت بهمت سید محمدحسین شریفی پدر آقایان مهندس علاء الدین شریفی متولی فعلی و آقای دکتر صدرالدین شریفی نایب التولیه و مسامعی سایر هیئت امناء از جمله حجۃ‌الاسلام آقای ابن یوسف حدائق و آقای علی سامی برچیده شد و استخوان بندی آهن تمیه و نصب گردید و با مر شاهنشاه آریامهر سیمانکاری و کاشی کاری زیبای آن انجام

گرفت این هیأت برای توسعه و نوسازی شاهچراغ مشغول خدمت میباشند.

• هیئت محمدی

به سرپرستی حاج محمد قاسم مأکولاتی و حاج منصور محزون زمینی بمساحت یک هزار متر مربع در خیابان زند جنب مسجد آقا با باخان بارزش سه میلیون تومان با کمک افراد خیر و نیکوکار شیراز درمانگاهی بنام (درمانگاه محمدی) ایجاد کرده‌اند که بنای آن در دست اقدام است.

• انجمن خیریه اسلامی

در سال ۱۳۴۶ خورشیدی مطابق ۲۵۲۶ شاهنشاهی در شیراز تشکیل گردید علاوه بردادن داروی مجانی به بیماران و تهیه لباس و مسکن برای بی سرپرست‌ها با ایجاد (درمانگاه ولی‌عصر) که تحت نظر هیأت امناء اداره میشود بمعالجه فقراء و بینوایان میپردازند.
از کارهای خدا پسندانه این جمعیت هم ایجاد (کوی امام علی‌علیه‌السلام) جهت مردم بی‌خانه است.

• صندوق تعاون اسلامی

کار این صندون دادن وام بدون بهره و بدون کار— مزد است به افراد مستمند و محتاج — این صندوق تا کنون ۲۵۰۰ وام پرداخت نمود. وزیر نظر مردان نیکوکار زیر اداء میشود.
آقایان سید محمد صادق انجو — محمد علی مازندرانی

علی اکبر ایمانیه - ابوالقاسم مصلح - سیدلطف‌الله‌هاشمی
حسین نجات و آیت‌الله سیدرضا - شیخ‌الاسلامی.

دارالشفا

تحت نظر هیأت امناء که بریاست آقای رضازاده اداره
میشود تاکنون توانسته عده زیادی از بیماران بی‌بضاعت و
مستمند را مجاناً معالجه کرده و حتی داروی مجانی در
اختیار آنان گذاشته است.

اما از آنجاکه (الناس علی دین ملوکهم) کلیه این
نیکوکاریها و کارهای خیری که مختصراً نگاشته آمد به
پیروی از نیات خیرخواهانه پدر تاجدار این کشور است
تعمیرات و اصلاحات اساسی در کلیه بناهای تاریخی و
مسجد و حسینیها روی داده که ذکر آنها بطول می‌انجامد.
بناهای تاریخی و آثار هنری ایران خریداری شده و
ثبت رسیده و از انهدام آنها جلوگیری بعمل آمده است.
بیمارستانها و درمانگاههای متعددی در گوش و کنار
پارس از طرف دولت و دانشگاه و وزارت بهداشت و بهزیستی
تأسیس یافته که اکثر مردم را مجاناً مداوا مینمایند.

انجمن‌های خیریه و سازمانهای متعددی که کار آنها
کمک به بینوایان و مردم مستمند می‌باشد در همه گوش و
کنار پارس ایجاد شده که برای نمونه میتوان سازمان
شاهنشاهی خدمات اجتماعی جنبش ملی نیکوکاری و جمعیت
شیر و خورشید سرخ را نام برد که بیشتر این سازمانها و
جمعیت‌های خیریه تحت هدایت و ارشاد خاندان جلیل

سلطنتی است و بحق میتوان گفت که نیکوکار اصلی و حقیقی اعضاء خاندان پهلوی هستند که سرمشق نیکوکاری و خیرخواهی برای سایر مردم میباشند.

نیکوکاران

شهرستانهای استان فارس

آباده

در شمال فارس قرار دارد بر سر راه شیراز باصفهان شهرستان آباده از شهرستانهای مهم و وسیع فارس است که بهمان نسبت نیز افراد نیکوکار و انساندوست آن زیادند در اینجا مختصراً از کارهای نیک انجام شده در این شهرستان نوشته میشود.

۱- محمدحسین خان صولت‌الدوله قشقائی

نماینده مجلس در سال ۱۳۲۷ خورشیدی مطابق ۲۵۰۷ شاهنشاهی یک ساختمان جهت ایجاد مدرسه به آموزش و پرورش آماده اهدا نمود.

۲- خشنود مراغه

بهزینه شخصی آموزشگاهی ساخت و به فرهنگ آباده اهدا نمود.

۳- جلال ظهیر امامی

مدیر کل ثبت احوال استان مازندران که اهل شهرستان آباده میباشد علاوه بر اهداء چند قطعه از زمینهای ملکی خود برای احداث ساختمان ادارات و سازمانهای دولتی، اخیراً نیز پنجاه هزار مترمربع زمین برای ساختمان دانشگاهی در آباده اهداء نمودند.

۴- منصور چوبینه

مهندس راه و ساختمان که اهل آباده میباشند و فعلا
مقیم تهران‌اند مبلغ پانصد هزار ریال جهت تأسیس
دانشگاهی در آباده حواله نموده‌اند.

۵- علی کشمیری

ده هزار متر زمین در روستای اسفندآباد از توابع
بخش ابرکوه (ابرقو) به انضمام مبلغ دویست هزار ریال
برای مجتمع فرهنگی و آموزشی اهداء کرده‌اند.

۶- بخش‌های گوناگون

نیکوکاران شهرستان آباده که بطور خلاصه زمین یا پول
یا ساختمانی برای ایجاد آموزشگاه داده‌اند:
● خانم‌ها : نسرین و شهره ضرافیان .

● آقایان : حاجی علی برومند ، حاجی علی اصغر
رضانیا ، محمد کاظم و علیرضا رضانیا ، محمد حسن
شهریاری ، سید نورالدین یدالهی ، مالکین زمینهای اکبر-
آباد و انجمن عمرانی صفاد ، گروهی از نیکوکاران و انجمن
عمراًنی صفاد ، اعضاء انجمن خانه و مدرسه دبیرستان
سعدی بهمن ، انجمن عمرانی بهمن ، انجمن سورمه و
گروهی از اهالی ، حاجی نعمت‌الهی ، انجمن عمرانی چنار
احمدی ، خسروانی ، سپهری ، اهالی ریزکان ، اهالی طوط
اهالی ده ترکان و بوانات ، امیرقلی سالاری ، محمد صادق
فروتن ، غلامحسین وزیری و اصغر سجادی .

سپیدان

شهرستان سپیدان که در سابق آن را اردکان فارس مینامیدند بین کامفیروز و بیضا و ممسنی واقع شده و جزء نواحی سردسیر است. در این شهرستان مرحوم حاجی حسین علی رئیسی اردکانی مرد نیکوکار این شهرستان علاوه بر کارهای خیری که در شیراز انجام داده در شهرستان سپیدان هم کارهای خدا پسندانه زیر را انجام داده اند.

۱- ساختمان یک حمام در قریه مقیم آباد سپیدان.
۲- ایجاد پلی بر روی رودخانه (شش پیر) در جاده سپیدان.

۳- ساختن یک غسالخانه در شهرستان سپیدان
۴- ساختن یک مسجد در شهر سپیدان بنام (مسجد رئیس حبیب الله).

۵- ایجاد یک بیمارستان چهل و پنج تختخوابی به هزینه ده میلیون ریال در شهرستان سپیدان.
۶- پرداخت مستمری سالیانه به خانواده های فقیر و مستمند سپیدان.

۷- احداث یک حمام در روستای کمهر در شهرستان سپیدان.

ضمناً اداره آموزش و پرورش سپیدان اسامی نیکو- کاران این شهرستان را در ارتباط با فعالیتهای گوناگون

آموزشی خدماتی نیکوکارانه انجام داده‌اند بدین ترتیب
یادآور شده است:

- ۱- عبادالله جاحد اردکانی.
- ۲- اسماعیل مینائی اردکانی.
- ۳- رضا جوادی اردکانی.
- ۴- معزالدین پناهی اردکانی.
- ۵- حاجی محمد خسروانی.
- ۶- محمدحسنی.
- ۷- صدرالله رئیسی (نماینده مجلس).
- ۸- حاجی کهیار شرفیان.
- ۹- حسین زارع مؤیدی.
- ۱۰- منصور صادقی.

جهرم

جهرم از شهرستانهای مهم پارس و از شمال به شهرستانهای فسا و شیراز و از خاور به داراب و از باختر به شهرستان فیروزآباد و از جنوب به شهرستان لار محدود است.

اسامی نیکوکاران این شهرستان چنین است:

۱- حاجی مصطفی قلی دهقانی

پنج دانگه از یک باب خانه جمهت ایجاد مدرسه اهداء کرده‌اند که در آن (دبستان دهبانی) تأسیس شده و همچنین

مبلغ پنجاه هزار ریال جهت خرید وسائل آموزشی و یک باب خانه ایجاد مدرسه در روستای (کراده) بخش خفر واگذار کرده‌اند.

۲- حاجی محمدحسن دهقانی قطبآبادی

یکقطعه زمین بمساحت تقریبی پنج هکتار واقع در قطبآباد مرکز بخش کردیان جهرم واگذار کرده‌اند که فعلا با اعتبارات دولتی (آموزشگاه حرفه‌ای روستائی دهقانی) و ساختمان نمایندگی آموزش و پرورش بخش در آن تأسیس شده است.

۳- حاجی سیدحسین سیادت و حاج سیدمحمد سیادت و مرحوم سید عبدالرضا سیادت.

روی هم یکقطعه زمین بمساحت دو هزار چهارصد متر مربع به اداره آموزش و پرورش جهرم اهدا کرده‌اند که با اعتبارات دولتی (مدرسه راهنمائی سیادت) در آن تأسیس شده است.

۴- مرحومه بانو مرصع هنری

یکباب خانه به آموزش و پرورش اهدا کرده‌اند که در آن (دبستان مرصع) تأسیس یافته است.

۵- مرحومه بانو صارم‌دخت‌صارمی

یکباب منزل در روستای حسین‌آباد حومه جهرم یکباب خانه که در آن (دبستان صارمیه) تأسیس شده اهدا کرده‌اند.

۶- هاشم حق پناه

یکهزار متر مربع زمین به آموزش و پرورش جهرم اهداء کرده‌اند که در آن (دبستان دخترانه آذرمیدخت) احداث شده.

۷- بانو زمان ابلاغ جهرمی

(۱۷۶۴ متر مربع) زمین باداره آموزش و پرورش جهرم واگذار کرده‌اند که در آن از اعتبارات دولتی (دبستان ولی‌عصر) ساخته شده.

۸- بانو وقارالسلطنه فرهنگ جهرمی و آقایان ضیاع الدین و محمدکریم فرهنگ جهرمی

یکقطعه زمین بمساحت ده‌هزار متر مربع جهت دانشسرای مقدماتی و یکقطعه زمین دیگر بمساحت (۲۷۴۰۲ متر مربع) جهت ایجاد هنرستان صنعتی به آموزش و پرورش جهرم اهداء نموده‌اند که در برنامه عمرانی ششم نسبت پساختمان آنها اقدام خواهد شد.

۹- جلال الدین هنری رئیس جمعیت شیرو خورشیدسرخ شهرستان جهرم

یازده هزار متر مربع زمین جهت تأسیس بیمارستان پنجاه تختخوابی و خانه پزشکان و پرستاران اهداء کرده‌اند که اکنون مورد بهره‌برداری است.

۱۰- مرحوم سید احمد بنی‌احمد

سه هزار متر مربع زمین جهت تأسیسات اداری به

جمعیت شیر و خورشید سرخ جهرم اهداء کرده‌اند.

۱۱- سیداکبر ضیغمی

بیست هزار متر مربع زمین برای احداث درمانگاه و خانه جوانان اهداء کرده‌اند که مقدمات تأسیس آن فراهم شده است.

۱۲- سید احمد حکیمزاده

یکمیلیون متر مربع زمین به جمعیت شیر و خورشید سرخ جهرم اهداء کرده‌اند که مورد استفاده قرار گرفته است.

۱۳- برادران حمیدیان

بیست هزار متر مربع زمین جهت امور عام المنفعه به جمعیت شیر و خورشید سرخ جهرم اهداء کرده‌اند.

فیروزآباد

شهرستان فیروزآباد از شمال بشیراز و کازرون و از مشرق بجهرم و از غرب برآذجان و بوشهر و از جنوب به لار محدود است. ارتفاع آن از سطح دریا 150 متر و مساحت آن قریب به پانصد هکتار است.

شهرستان فیروزآباد محل پرورش دانشمندانی مانند (عبدالله ابن مقفع) و (مسیح جمال الدین ابواسحاق فیروز آبادی) و (ابوطاهر محمد ابن یعقوب فیروزآبادی) است.

امروز از نیکوکاری بی نصیب نیست در اینجا بذکر نام چند نفر از مردان خیراندیش این شهرستان اکتفا مینمایم.

۱- سید عنایت‌الله فیروزآبادی

- مرد نیکوکاری که ثروت و عمر خود را اوقف همشهری-
های خود کرده بشرح زیر کارهای خدا پسندانه نموده است:
- اهداء (۶۴۰۰ متر مربع) زمین به ژاندارمری
جهت احداث ساختمان هنگ.
 - اهداء (۸۰۰۰ متر مربع) زمین به ژاندارمری
جهت ساختمان پارکینگ.
 - اهداء (۱۰۰۰۰ متر مربع) زمین به ژاندارمری
جهت ساختمان جدید هنگ.
 - اهداء (۲۰۰۰۰ متر مربع) زمین بشهرداری
فیروزآباد جهت ایجاد پارک شهر.
 - اهداء (۵۵۰۰۰ متر مربع) زمین با تلمبه و چاه
و باغ واستغیر جهت ایجاد گورستان جدید شهر.
 - اهداء (۶۱۰۰ متر مربع) زمین به فرمانداری
فیروزآباد جهت ساختمان فرمانداری.
 - اهداء (۶۰۰۰ متر مربع) به فرمانداری فیروزآباد
جهت ساختمان خانه‌های سازمانی.
 - اهداء (۲۰۰۰۰ متر مربع) به بهداری جهت
احداث ساختمان کورش کبیر.
 - اهداء (۳۰۰۰ متر مربع) زمین به جمعیت شیرو
خورشید فیروزآباد جهت ساختمان.

- اهداء (۲۵۰ متر مربع) زمین به جمعیت شیروخورشید فیروزآباد جهت احداث خانه پیشک جمعیت.
- اهداء (۷۰۰۰ متر مربع) زمین به آموزش و پرورش فیروزآباد جهت احداث دو باب مدرسه.
- اهداء یک زمین فوتبال به اداره آموزش و پرورش فیروزآباد.
- اهداء (۱۲۵۰۰ متر مربع) زمین به اداره امور اقتصادی و دارایی جهت ایجاد اداره غله.
- اهداء (۲۹۵۰ متر مربع) زمین به سازمان اطلاعات و امنیت شهرستان فیروزآباد جهت احداث ساختمان.

۲- حاجی هدایت حق‌شناس

سه هزار مترمربع زمین جهت احداث دانشسرای در فیروزآباد به اداره آموزش و پرورش این شهرستان اهداء کرده‌اند.

۳- حاج غلامحسین اسماعیلزاده

یکهزار و هفتصد متر مربع زمین باداره آموزش و پرورش فیروزآباد اهداء کرده‌اند تا در آن مدرسه ساخته شود.

کازرون

شهرستان کازرون در جنوب غربی شیراز واقع شده که در کنار آن خرابه‌های با عظمت شهر قدیمی شاپور و مجسمه بی نظیر شاپور اول واقع شده است (برای اطلاع کامل از این شهرستان نگاه کنید به کتاب (شهر سبز) اثر نگارنده).

این شهر از قدیم مرکز نیکوکاران بوده و امروز آثار خیر آنها دیده می‌شود که اندکی از آنها به شرح زیر است:

۱- خواجہ حسام الدین افشار کازرونی

در سال ۱۱۰۰ هجری قمری مطابق ۲۴۶۷ شاهنشاهی مدرسه‌ای در کازرون ساخت و چندین هزار جلد کتاب و چندین قریه و مزرعه برآن وقف نمود و علاوه بر این آب قنات خیرات را بشهر آورد که اهالی از آن استفاده می‌کنند.

۲- سید محمدحسین قدسی

از بانیان فرهنگ کازرون و از نیکوکاران بنام این شهرستان اند که عمری در راه تربیت فرزندان کازرون زحمت کشیده اند.

۳- حاجی قنبر نیاکان و محمد خلیل امینی

مردان نیکوکاری که قسمتی از زمین دبیرستان

شاھپور کازرون را اهداء کرده‌اند.

۴ - وراث مرحوم ناصر لشگر

زمین دبستان و دبیرستان دخترانه بهبهانی راورثه
مرحوم ناصر لشگر (ناصر دیوان) اهداء کردند که هزینه
ساختمان آنرا هم آقای حاج محمد حسن بهبهانی در اختیار
آموزش و پرورش کازرون قرار داد.

۵ - شکراله شاکری

وی که از اشخاص خیر و فرهنگ دوست کازرون
می‌باشد زمینی برای احداث یکباب مدرسه به آموزش و
پرورش کازرون اهداء کردند که از اعتبارات دولتی
دبستان شش کلاس (شاکر) در آن ساخته شد.

۶ - ابوطالب مصلائی

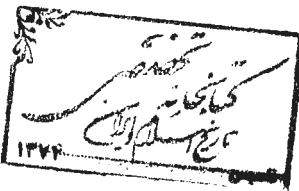
که از خانواده نیکوکار و نیک‌کردار کازرون‌اند یکباب
خانه به آموزش و پرورش کازرون واگذار کردند که
(دبستان مصلائی) در آن ساخته شد.

۷ - علم‌المهدی

موقعاتی به آموزش و پرورش کازرون داده‌اند که از این
 محل (دبستان نوبنیاد علیا) ساخته شد.

* * *

فسا

شهرستان فسا واقع در مشرق شیراز از شهرستانهای مهم استان فارس است که ذیلاً اسمی نیکوکاران این شهر و شهرستانهای : زاهدان فدشکویه، حسینآباد، میانده و رومیزعلیا را بطور خلاصه ذکر مینماییم.

۱- حاج شیخ محمد تقی ذوالقدر

امداده ۳۰۰۰۰ مترمربع زمین جهت ساختمان
دبیرستان ذوالقدر فسا.

۲- حاج محمد تابان

۱۰۰۰۰ مترمربع زمین جهت ساختمان هنرستان
روستائی فسا.

۳- حاج محمد کریم نظامی

۱۰۰۰۰ متر مربع زمین جهت هنرستان روستائی
فسا.

۴- حاج عباس بازیار

۲۰۰۰۰ مترمربع زمین جهت ایجاد هنرستان روستائی
فسا.

۵- محمدعلی قانع

۱۰۰۰۰ مترمربع زمین جهت هنرستان روستائی
فسا.

۶- حاج لطفعلی نورمند قدیمی

۵ هزار متر مربع زمین برای ایجاد هنرستان روستائی فسا.

۷- سید یحیی اطهر

۵۰۰ متر مربع زمین برای ساختمان هنرستان روستائی فسا.

۸- مرتضی حکمت

۳۸۰۰ متر مربع زمین جهت احداث هنرستان صنعتی فسا.

۹- قباد بازیار

۵ هزار متر مربع زمین جهت احداث مدارس جامع و راهنمائی زاهدان.

۱۰- بهادر صمدی

۲۵۰۰ متر مربع زمین جهت احداث مدرسه دخترانه بازیار زاهدان.

۱۱- دکتر ناصر زاهدی

۱۰۰۰ متر مربع زمین جهت احداث مدرسه سعید نفیسی زاهدان.

۱۲- حاج درویش صادقی

۵۰۰ متر مربع زمین جهت احداث مدرسه سعید نفیسی زاهدان.

۱۳- فضل الله بازیار و برادران

۲۰۰۰ متر مربع زمین جهت احداث مدرسه نوشیر وان زاهدان.

۱۴- دکتر مصطفی مهدب و برادران

۲ هزار متر مربع زمین جهت احداث مدرسه جدید - التأسیس فدشکویه.

۱۵- حاج عباس بازیار

۲ هزار متر مربع جهت احداث (مدرسه ادبی)

حسین آباد.

۱۶- چمشید تهمتن

۱۰۰۰ متر مربع زمین جهت احداث (مدرسه حافظ) میانده.

۱۷- حاج جلیل منتخب

یک باب مدرسه بنام (میررونیز) رو نیز علیا.

لار

لارستان با وسعت ۲۸۰۰۰ هزار کیلومتر مربع در جنوب ایران واقع شده و دارای چند بخش میباشد. ۱- بخش لامرد در جنوب. ۲- بخش جویم در شمال و بخش اوز در مغرب اینک صورت نیکوکاران این شهرستان:

- ۱- عبدالرحیم عطائی
یکباب دبستان در لار.
- ۲- حاج رضا افراسته
یکباب دبستان در لار.
- ۳- حاج عبدالعزیز هدایت
یک باب دبیرستان در لار
- ۴- حاج قاسم علی مدنی
دبستان و مسجد در دهکویه لار.
- ۵- عبدالله هرمزی
دبستان و مسجد در گرانش
- ۶- غلامحسین سلیمی
دبستان و مسجد در گرانش
- ۷- سبزواری
دبستان و مسجد در گرانش
- ۸- حاج ابوالقاسم اشکناني
لوله کشی آب وايجاد درمانگاه گرانش
- ۹- حاج قنبر دلشداد
یکباب دبستان در عمارده.
- ۱۰- عبدالرحیم فهمی
یک دبستان و درمانگاه در هرموود.

۱۱- حاج عبدالله مشفق

سه باب مدرسه در منشور وقلات و خور.

۱۲- عبدالله زمین‌پیما

یک باب مدرسه در گلار.

۱۳- عبدالرحمن زمین‌پیما

یک باب مدرسه در اوز.

۱۴- محمد شریف هوشیار

یک باب مدرسه در اوز

۱۵- عبدالله یزدانی

ساختمان در مانگاه در اوز

۱۶- حاج محمد بدربی

یک باب مدرسه در اوز

۱۷- خانم زینت حق‌شناس

یک باب مدرسه در اوز

۱۸- حاج هاشم بهروزیان

یک باب مدرسه و مبلغی پول برای امور بهداشتی در اوز

۱۹- عبدالعزیز خوشابی

یک باب مدرسه در اوز

۲۰- خانم مریم خضری

کمک به بیمارستان امداد در اوز

- ۲۱- حاج محمد امین رافعی
کمک به بیمارستان امداد در اوز
- ۲۲- عبدالرحمن احمدیان
یک باب کودکستان در اوز
- ۲۳- سیف‌الله بازرگانی
یک باب مدرسه در اوز
- ۲۴- سید عبدالله هاشمی
یک باب مدرسه در کوره
- ۲۵- حاج هاشم سعید
یک باب مدرسه در محلچه
- ۲۶- فتح‌الله فتحی
یک باب مدرسه در ده نو
- ۲۷- عبدالله میراحمدی
تهیه وسائل پارک کودک در اوز
- ۲۸- حاج عبدالله اسماعیلزاده و اسماعیل اسماعیلزاده
یک باب مدرسه در خنج
- ۲۹- محمدابراهیم اتباعی و محمود احمدی آزاد
پنج هزار مترمربع جهت احداث مدرسه در خنج.

* * *

۵۵۵ مسمی

شهرستان مسمی در شمال غربی شیراز واقع شده آب و هوای آن در شمال سرد و در جنوب گرم است . این شهرستان را در قدیم (شوستان) میگفتند و بعداً بواسطه آمدن ایل مسمی باین اسم خوانده شد .
نیکوکاران این شهرستان عبارتند از :

۱ - ولی کیانی کلانتر نورآباد (مرکز شهرستان)

زمینی جهت ساختمان دبستان و دبیرستان ایزدی به آموزش و پرورش اهدا کردند .

۲ - غلامحسن منصوری کلانتر فهلیان

زمینی جهت ساختمان (مدرسه و کیل فهلیان) در اختیار آموزش و پرورش مسمی گذارده اند .

۳ - حسینقلی رستم - کلانتر رستم

یک باب خانه برای (دبستان جاوید) و اگذارکرده اند در اینجا صورت نیکوکاران این شهرستان که از اداره آموزش و پرورش مسمی رسیده آورده میشود . این نیکوکاران در این شهرستان بادادن زمین یا خانه یا پول نسبت به همشریهای خود خدمت کرده اند :

۱ - سید محمد کاظم موسوی نژاد از روستای توستستان

از قریه برمک سفلی	۲ - کریم چوبینه
” ” ” ”	۳ - عبدالله چوبینه
” ” ” ”	۴ - کهندل چوبینه
” ” ” ”	۵ - مواجه چوبینه
از روستای تل ریزی	۶ - الیاس حسینی
” ” ” ”	۷ - الله داد جوکار
” ” ” ”	۸ - محمد حسین امیری
” ” ” ”	۹ - فریدون امیری
” ” ” ”	۱۰ - خلیفه امیری
” ” ” ”	۱۱ - لهراسب امیری
” ” ” ”	۱۲ - طاهر امیری
” ” ” ”	۱۳ - کیامرث امیری
” ” ” ”	۱۴ - سید خلیفه موسوی
از روستای جونجان	۱۵ - حشمت طباطبائی
” ” ” ”	۱۶ - ابوالحسن طباطبائی
” ” ” ”	۱۷ - اردشیر نیکنام از روستای شومنی و ضامنی
” ” ” ”	۱۸ - مختار جعفری از روستای شومنی و ضامنی
” ” ” ”	۱۹ - سرمست بوستانی از روستای شومنی و ضامنی
” ” ” ”	۲۰ - بوشهر خسروی از روستای شومنی و ضامنی

نی‌ریز

در مشرق دریاچه بختگان (دریاچه نی‌ریز یا دریاچه نمک) واقع شده که از شش دهستان تشکیل شده است.

مرکز آن شهر نی ریز است . در گذشته محمدحسین خان حاکم نی ریز در سال ۱۲۳۱ هجری مطابق ۲۴۹۰ شاهنشاهی در نی ریز (مدرسه خان) را ساخته که مزارع و املاکی نیز بر آن وقف گرده است .

صورت نیکوکاران معاصر عبارت از :

۱ - بانو معصومه فاتح

۱۹۴۰ متر مربع زمین برای دبیرستان دخترانه نزهت و محل اداره آموزش و پرورش نی ریز اهدا کرده اند .

۲ - حبیب‌الله فرهمندی

۶۵۰۰ متر مربع زمین برای احداث دبستان فرهمندی نی ریز

۳ - مسعود بزرگی

۱۵۴۰ متر مربع زمین جهت ساختمان مدرسه راهنمائی مسعود بزرگی نی ریز

۴ - حاج سید مصطفی قطبی

۲۰۰۰ متر مربع جهت ساختمان مدرسه راهنمائی حاج قطبی نی ریز

۵ - حاج حبیب‌الله بهرامی

۲۵۰۰ متر مربع زمین جهت ساختمان دبستان امیرکبیر نی ریز

۶ - اسدالله مستقیمی

۳۰۰۰ متر مربع زمین بمنظور احداث دبیرستان شعله نی ریز

٧ - عبدالله ثباتی

١٥٣٠ متر مربع زمین جهت احداث مدرسه راهنمائی
فضل نی ریز نی ریز

٨ - خانم فاطمه طباطبائی

١٥٠٠ متر مربع زمین جهت دبستان فاطمه طباطبائی
نی ریز

٩ - امیر حسامی

١٢٠٠ متر زمین جهت ایجاد دبستان فرهنگ پهلوی
نی ریز

١٠ - دکتر افغم حکمت

٢٠٠٠ متر مربع زمین جهت تاسیسات فرهنگی آباده
طشتک

١١ - جهانگیر فاتح

٢٠٠٠ متر مربع زمین جهت مدرسه راهنمائی قطر و
سه بخش پشتکوه

١٢ - هوشنگ فاتح

٢٠٠٠ متر مربع زمین جهت مدرسه راهنمائی قطر و
سه بخش پشتکوه

١٣ - محمد حبیبی

١٠٠٠ متر مربع زمین جهت احداث مدرسه راهنمائی
قطر و پشتکوه

داراب

یکی دیگر از شهرستان‌های استان فارس داراب است.
دراینجا به یادآوری صورت نیکوکاران این شهرستان که از
اداره آموزش و پرورش داراب رسیده است می‌پردازیم :

۱ - اسماعیل سرفراز

اهداء زمین دبستان مهرگان و درمانگاه سازمان
شاهنشاهی در مرکز شهرستان .

۲ - حبیب‌الله امین‌زاده لاری

اهداء زمین و پرداخت هزینه ساختمان دبستان در
روستای مادوان .

۳ - یحیی سرفرازی و محمد رضا جعفرپوریان

اهداء زمین بیمارستان شیر و خورشید سرخ کورش
کبیر در مرکز شهرستان .

۴ - محمدعلی اشرف و احمد توکلی و اسماعیل سرفراز - سلیمان خادمی و ماشاء‌الله رستمی

مشترکاً زمین دبستان شاپور را در مرکز شهرستان
داراب اهداء کرده‌اند.

۵ - بانو طلعت مشیری

اهداء زمین درمانگاه ۲۵ شهریور و پرداخت هزینه

نوسازی بقعه امامزاده علاءالدین حسین پیرمراد.

۶- میرزا محمدعلی بعرانی

اهداء زمین جهت مسجد و پرداخت هزینه ساختمان آن در مرکز شهرستان.

۷- میرزا محمدرضا بعرانی

اهداء زمین دبستان داوری در مرکز شهرستان.

۸- میرزا مهدی مقدسی

اهداء زمین درمانگاه امدادی کورش کبیر در مرکز شهرستان.

۹- مرحوم علیقلی بهارلو

پرداخت هزینه نوسازی بقعه شاهزاده سیدابوالقاسم در مرکز شهرستان.

۱۰- داود سرفرازی، حشمت‌الله نیکخو، محمد رضا جعفرپوریان، فتحعلی حسینی و سید یوسف کمانی

اهداء هیجده هزار متر مربع زمین به شهرداری داراب برای احداث فلکه در مدخل شهر.

* * *

در خاتمه باید اعتراف کردکه با همه تلاشی که بعمل آمد جای چندین شهرستان در این کتاب خالی است و این بعلت کم لطفی است که بعضی متأسفانه به ندای اینجانب پاسخ ندادند. در اینجا باید از کسانیکه نامشان در این کتاب نیامده پوزش خواست.

محمدجواد بهروزی

(منابع و مأخذ)

آثار عجم : فرستادله شیرازی

فارس نامه ناصری : میرزا حسن فسائی

گلستان سعدی : سعدی

مسجد جامع عتیق شیراز : علی نقی بهروزی

مسجد جامع سلطانی و کیل شیراز : علی نقی بهروزی

بناهای تاریخی آثار هنری شیراز : علی نقی بهروزی

شیراز درگذشته و حال : حسن امداد

اقليم پارس : سید محمد تقی مصطفوی

پژوهشکان نامی فارس : دکتر محمد تقی میر

دانشمندان و سخن سرا یان فارس : رکن‌زاده آدمیت

در پنج جلد

مرد نامتناهی : حسن صدر

شهر سبز : محمد جواد بهروزی
شیراز : علی سامی
تقویم تاریخی ۲۵۰۰ سال شاهنشاهی : محمد جواد بهروزی
چراغ هدایت : عزیز شرقی
سخنان محمد : ابوالقاسم پاینده
نهرج البلاعه : ابوالقاسم پاینده
سخنان پیامبر بزرگ اسلام : جنبش ملی نیکوکاری
چکیده‌ای از سخنان زرتشت : مهربان گشتاسب
آثار تاریخی فارس : حسن امداد
شهر شیراز : علی نقی بهروزی
شیراز امروز : محمد مدرس صادقی
سالنامه مدرسه سلطانی : محمد مدرس صادقی
سالنامه دبیرستان ابن‌سینا : محمد مدرس صادقی
سالنامه هنرستان نمازی : محمد مدرس صادقی
سیر تکامل آئین کشورداری : حمید نیر نوری
دانش دوستی در ایران : ضیاء الدین سجادی
نقش ایرانیان در پیش‌فتها : محمدعلی امام شوشتاری
آئین کشورداری ایرانیان : محمود شفیعی
آئین شاهنشاهی در ایران : ابوالحسن علمی
آزادمنشی کورش و داریوش : علی سامی
دادگری و دادرسی در ایران : ابراهیم صفائی
آزادی اندیشه در شاهنشاهی ایران : نصرت‌الله طاهری
اطلاعات مربوط به آموزش و پژوهش فارس : نصرت‌الله طاهری
ارمنان هنرمندان فارس : نصرت‌الله طاهری
سالنامه دبیرستان محمد رضا شاه پهلوی : نصرت‌الله طاهری
سالنامه فرهنگ کازرون : نصرت‌الله طاهری